

Ἑνοριακὴ

ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ
ΑΘΗΝΩΝ

Ἔτος Θ΄
ΙΟΥΝΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2010
Τεύχος 96-98

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
01. Ἐπίθεση στό Περιοδικό μας ἀπό τό Συγκρότημα Λαμπράκη (π. Β. Θ. Β.)	195
02. Οικονομικό πρόβλημα: Τό προσωπεῖο τοῦ μίσους γιά τόν Χριστό! (π. Β. Θ. Β.)	200
03. Ἐξωγήινες καί γίνες κοινωνικές ἀνακατατάξεις! (Νινέττα Βολουδάκη)	204
04. Ὁ Λούθηρος ἔγινε γλωσσοπλάστης, ἐμεῖς θά γίνουμε γλωσσοκλάστες; (π. Γεώργ. Χάας)	206
05. Ὁφελεῖ τά παιδιά νά βλέπουν τούς ἀγίους συνο- μλίκους τους; (Θυανθία Μπράγκ)	210
06. Τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο τοῦ π. Μάρκου Μανώλη (π. Β. Θ. Β.)	212
07. Αἰωνόβιος πνευματικός θησαυρός ὁ Ἀρχιμανδρι- της Βασίλειος Κ. Παπαγιάννης	213
08. Γέ ποιόν ἀπό τούς γονεῖς μοιάζει τό παιδί; (Μαρίνα Διαμαντῆ)	214
09. Ἐξετάσεις Κυριακάτικα; (Μαργ. Στεφανοπούλου)	215
10. Τεχνητή Γονιμοποίηση (Λέων Μπράγκ)	218
11. Τό παραμῦθι τοῦ Θερμοκηπίου γέννησε τήν Οἰκο- λογική Πολιτική γιά νά διαφεντεύει τόν πλα- νήτη (Κ.Β.)	222
12. Ἐνας Τοῦρκος δημοσιογράφος γίνεται ἀπολογη- τής μας	230

ἐνοριακή **ΕΥΛΟΓΙΑ**

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ

(Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν)

Ἀσκληπιοῦ 38 (Ἀθήνα) Τ.Κ.106.80 Τηλ.:2103612449-Fax:2103627037

www.agnikolaos.gr

Ἐπεύθυνος Συντάξεως: π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ

Ἐπιτρέπεται ἡ μέ ὁποιοδήποτε τρόπο ἀναδημοσίευση τῶν ἄρθρων τοῦ τεύχους αὐτοῦ **μέ τήν ἀπαραίτητη προϋπόθεση** νά ἀναγράφεται στήν ἀναδημοσίευση ἡ πηγή προελεύσεώς τους καθώς καί ὀλόκληρο τό ὄνομα τοῦ συντάκτου τους καί ὄχι μόνο τά ἀρχικά του, μέ τά ὁποῖα τυχόν δημοσιεύονται τά ἄρθρα στό περιοδικό μας.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΤΕΥΧΟΥΣ:

Ἀνθή Τσέλιου εἰς μνήμην τῶν Γονέων της **Λεωνίδου** καί **Καλυποῦς**
καί

Οἰκογένεια Αἰκατερίνης Χαρίση εἰς μνήμην **Νικολάου Χαρίση**

ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

Τό περιοδικό μας “ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ” έγινε πρόσφατα στόχος του Δημοσιογραφικού Όργανισμου Λαμπράκη με ένα τρόπο απαράδεκτο. Ωστόσο, ο τρόπος αυτός προδίδει συνάμα την έντονη ενόχληση και ανησυχία του Συγκροτήματος αυτού, γιατί άντελήφθη ότι οι έπισημάνσεις του περιοδικού μας βρίσκουν απήχηση όχι μόνο στους ένοριτες μας αλλά και πέραν της Ελλάδος, μέσω του διαδικτύου.

Η αρχή της επίθεσης έγινε τον Άπρίλιο από τό «Περιοδικό τών μαθητών του τελευταίου θρανίου» μέ τίτλο «**SCHOOLIGANS**» (παραφθορά της λέξεως χούλιγκανς, δείγμα του μαθητικού ήθους πού καλλιεργεί), πού εκδίδεται από τον Όργανισμό Λαμπράκη, κυκλοφορείται τρεις φορές τό χρόνο και «διανέμεται δωρεάν μέ τά “**ΝΕΑ-Σαββατοκύριακο**”».

Τό περιοδικό αυτό φιλοξενεί κάθε μαθητική χυδαιότητα, πού ένορχηστρώνεται μέ πάθος από τον Υπεύθυνο του Περιοδικού, έν ένεργεία καθηγητή, ό όποιος δίδει τά διαπιστευτήριά του στό Έκδοτικό σημείωμα της 1ης σελίδος του τεύχους Άπριλίου 2010, γράφοντας επί λέξει –καί συγχωρείστε μου την άντιγραφή– ότι «**ή πρώτη φορά πού ανανίστηκα-17 χρονών**» ήταν μία από τίς «**10 στιγμές πού μέ σημάδεψαν μικρό**»!

Σ’ αυτό τό τεύχος τών «**SCHOOLIGANS**», λοιπόν, δημοσιεύεται όλοσέλιδη φωτοτυπία του άρθρου του Περιοδικού μας «**Άν διαβής παράνομα τά Έλληνικά σύνορα**» (τεύχος Μαρτίου 2010) αλλά και έγχρωμη φωτογραφία του έξωφύλλου του τεύχους μας αυτού, και σχολιάζεται είρωνικά σαν ρατσιστικό κείμενο (!) χωρίς, όμως, στον σχολιασμό αυτόν νά μπορη νά κρυφθῃ και ό πανικός του σχολιαστού από τό γεγονός ότι τό άρθρο μας για τούς Λαθρομετανάστες **βρέθηκε τοιχοκολλημένο σε όλες τίς αίθουσες του 6ου Γυμνασίου Γαλασίου**, πράξη πού τό

«**SCHOOLIGANS**» απέδωσε –χωρίς αποδείξεις– στην Διευθύντρια του Σχολείου, έπειδή, όπως γράφει, «θεωρείται άνθρωπος της Έκκλησίας»!

Συνδυάζονται, όμως, τά πυρά του Συγκροτήματος Λαμπράκη έναντιον του περιοδικού μας και μέ τό φύλλο της έφημερίδος «**ΤΑ ΝΕΑ-Σαββατοκύριακο**», της 29ης Μαΐου 2010, στό τρίστηλο «**Ίδέες**» του δημοσιογράφου **Γιάννη Η. Χάρη** και μέ τίτλο «**Τρίπτυχο ντροπής**». Έδω χλευάζεται και πάλι τό κείμενο του περιοδικού μας γιά τούς Λαθρομετανάστες σάν απαράδεκτο γιά «**λόγος του Θεού**»!

Καί τά δύο δημοσιεύματα σχολιάζουν, σύν τοῖς ἄλλοις, εἰρωνικά τό πολυτονικό, πού χρησιμοποιεῖ τό περιοδικό μας, καθώς και τήν προέλευσή του ἀπό ἄνθρώπους της Έκκλησίας, ἀποδεικτικά και αὐτά του γλωσσικού ἀλλά και του ἀντιεκκλησιαστικού ρατσισμού του Δημοσιογραφικού Ὁμίλου (Δ.Ο.Λ.).

* * *

Ἐπειδή οἱ κρίνοντες κρίνονται, θέλουμε νά ρωτήσουμε τό Δημοσιογραφικό Συγκρότημα και ὄχι τούς δημοσιογράφους πού ἐτέλεσαν τά εἰς βάρος μας ἀδικήματα, ἀφοῦ ὁ Ἐκδοτικός Ὄργανισμός ἔχει τήν ἀπόλυτη εὐθύνη γιά τά κείμενα πού δημοσιεύονται στό ἔντυπά του:

1) Εἶναι ρατσιστικός ὁ Ναός του Ἁγίου Νικολάου Πευκακίων, πού ἔχει Ρουμάνο και Γερμανό ἐφημέριο, πού τελεῖ ξενόγλωσσες Θ. Λειτουργίες και οἱ ἐφημέριοί του ὄλοι ἔχουν πνευματικά παιδιά, Ρουμάνους, Σέρβους, Γερμανούς, Ὀλλανδούς, Αἰγυπτίους, Ἰταλούς, Ἀμερικανούς κ.ἄ.;

2) Δέν εἶναι ρατσιστής αὐτός πού χωρίζει τούς «**ἄνθρώπους της Έκκλησίας**» ἀπό τό ἀνθρώπινο γένος, ὅπως ἔκαμαν τά ἔντυπα του Δ.Ο.Λ.;

3) Πῶς ἀποδεικνύει ὅτι ἀνήκει στό γένος τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖνος, πού, ὄχι μόνο δέν πιστεύει στόν Θεό, ἀλλά μάχεται μέ λύσσα ὄσους πιστεύουν, ἐνῶ ἡ θρησκευτικότητα εἶναι τό χαρακτηριστικό γνώρισμα του Ἑλληνα ἀπό τήν ἀρχαιότητα; Εἶναι χρήσιμο

νά διαβάσουν τί γράφει ὁ Πλούταρχος «Πρός Κωλώτην» αὐτοὶ πού νομίζουν ὅτι εἶναι Ἕλληνες!

4) Ἄφοῦ παραθέσατε σέ φωτοτυπία ὀλόκληρο τό ἐξώφυλλο τοῦ περιοδικοῦ μας, πού σημαίνει, ὅτι διαβάσατε ὀλόκληρο τό τεῦχος Μαρτίου 2010, γιατί ἀποσιωπήσατε τά τόσα σπουδαῖα κείμενά του, πού δίνουν ὀλοκληρωμένη εἰκόνα γιά τό θέμα καί ἐρμηνεύουν τό πνεῦμα τοῦ ἄρθρου μας πού χλευάσατε; Προφανῶς γιατί δέν τολμᾶτε νά δημοσιεύσετε ἀλήθειες πού ἀφυπνίζουν τόν λαό μας!

5) Τό θέμα τοῦ ἄρθρου μας δέν ἦταν οἱ μετανάστες **ἀλλά οἱ λαθρομετανάστες**. Ἄπό πότε, λοιπόν, οἱ λαθρομετανάστες ἀνήκουν στήν κατηγορία ἀνθρώπων πού πρέπει νά ὑποστηριχθοῦν; Μήπως πρέπει κατά τήν ἀποψή σας νά ὑποστηρίξουμε καί τούς λαθρεμπόρους καί τούς λαθροχειρες (αὐτούς πού «σουφρώνουν» κατά τόν Μπαμπινιώτη), τούς λαθροῦλοτόμους, τούς λαθραλιεῖς, τούς λαθροκυνηγούς, τούς λαθρεπιβάτες, τούς λαθρανασκαφεῖς καί τούς **λαθρομεταφορεῖς τῶν λαθρομεταναστῶν**; Θά εἰσηγηθῆτε στούς νομοθέτες νά διαγράψουν καί ὄλα αὐτά τά ἀδικήματα; Δέν βλέπετε, ἄραγε, ποῦ ὀδηγεῖτε τή χώρα μας **ὑποστηρίζοντας ἀκόμη καί παράνομες πράξεις** μόνο καί μόνο γιά νά ξεριζώσετε τήν πίστη τοῦ λαοῦ μας, μέ τή νόθευση καί τήν ἀλλοίωση τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Πατρίδος μας;

6) Σᾶς πειράζει τό **πολυτονικό** τοῦ περιοδικοῦ μας γιατί ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τή δημοσιογραφική ἀγραμματοσύνη πού κυριαρχεῖ στίς μέρες μας ἢ τό εἰρωνεύεσθε γιατί, ὅπως γράφετε, «παραπέμπει σέ ἐκκλησιαστικά κείμενα»; Διαβᾶστε τί γράφει γιά τήν ὀμορφιά καί τήν ἀξία τοῦ πολυτονικοῦ ὁ Ἐλύτης στό βιβλίο του «Τά Δημόσια καί τά Ἰδιωτικά». Διαβᾶστε τί γράφει ὁ Νικηφόρος Βρεττάκος. Διαβᾶστε τί γράφει ὁ Σαράντος Καργάκος γιά τήν «ἀποψίλωση τῆς Ἑλληνικῆς Γραφῆς» στό βιβλίο του «**ΑΛΕΞΙΑ**»!

Εἶναι σαφές ὅτι σᾶς πειράζουν οἱ ὀποιες ἐπεμβάσεις σᾶς χαλοῦν τά σχέδια, γιατί συνηθίσατε νά διαφεντεύετε ἐσεῖς τόν τόπο μας μέ τήν ἰσχύ ὀλων τῶν Μέσων Ἐπικοινωνίας, χωμένοι

σέ όλες τίς πτυχές τῆς δημόσιας ζωῆς, χωρίς νά σᾶς ἐνοχλῆ κανένας.

Γι' αὐτό σᾶς ἀναστατώνει ἡ Ἐκκλησία, γιατί εἶναι Αὐτή πού ἔχει τήν Μόνη Ἀλήθεια καί κάθε Της λέξη διαλύει σκοτάδια. Κάθε Της λέξη ἔχει ἐπίδραση καί ἐπηρεάζει τούς γνήσιους ἀνθρώπους. Αὐτό τό γνωρίζετε καί γι' αὐτό προσπαθεῖτε μέ κάθε τρόπο νά ἐπιβάλλετε στήν Ἐκκλησία νά σιωπᾶ γιά νά μή ἐπηρεάζη.

Ὅμως ἡ Ἐκκλησία καί θά μιλᾶ καί θά ἐπηρεάζη. Καί, μάλιστα, στίς μέρες μας –ὅπως ἔγραφα καί ἄλλοτε– «θά ἐπηρεάζη σέ ἡγετικό καί ὑπερθετικό βαθμό γιά νά ἰσοσταθμίση τόν βοῦρκο τοῦ ἐπηρεασμοῦ πού ὑφίσταται καθημερινά ὁ δύσμοιρος λαός μας, καί ... σέ ὅποιον ἀρέση»!

π. Β. Ε. Β.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ:

Εἶχα ὀλοκληρώσει τήν ἀπάντησή μου Πρός τό Συγκρότημα Λαμπράκη, ὅταν πληροφορήθηκα μέσω τοῦ διαδικτύου τό τί ἀντιμετώπισε κάποιος συμπατριώτης μας πού βρέθηκε μετανάστης (καί **ΟΧΙ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ**) στήν Ἰσπανία, μέσω Γερμανίας. Παραθέτω αὐτολεξεί τήν ἐξιστόρησή του γιά νά γνωρίσουμε τί σημαίνει νά ἔχης Κράτος καί ὄχι ξέφραγο ἀμπέλι, ὅπως ἔχει καταντήσει ἡ Πατρίδα μας:

«**Θ**ταν ἦρθα στήν Ἰσπανία πῆγα στό Δημαρχεῖο νά δηλωθῶ (ὅπως ἀπαιτεῖ ὁ νόμος!) γιά νά πάρω ἄδεια παραμονῆς καί ἄδεια ἐργασίας (καί ἄς εἶμαι πολίτης χώρας τῆς Ε.Ε.)!

Ἐκεῖ μοῦ ζήτησαν:

1) Ἀντίγραφο ποινικοῦ μητρώου ἀπό τήν χώρα πού κατάγομαι (Ἑλλάδα).

2) Ἀντίγραφο ποινικοῦ μητρώου ἀπό τήν χώρα ἀπό τήν ὁποία ἦρθα στήν Ἰσπανία (Γερμανία).

Τά δύο παραπάνω γιά νά βεβαιωθοῦν ὅτι δέν πῆγα "κυνηγημένος" στήν Ἰσπανία νά ζήσω. Κατόπιν ἤλεγξαν ἐπιτόπου ἐάν ἔχω διεθνές ἔνταλμα σύλληψης ἀπό Europol ἢ Ἰντερπόλ.

3) Μέ ἔστειλαν στό ΙΚΑ τῆς Καταλονίας ὅπου ἔπρεπε νά κάνω

έξετάσεις για Ήπατίτιδα, Σύφιλη, AIDS, φυματίωση και λοιπές κολλητικές αρρώστιες.

4) Έπρεπε νά κάνω ένορκη δήλωση ότι εκείνη τή στιγμή δέν διώκομαι σέ καμία χώρα γιά ποινικό αδίκημα και οϋτε γίνεται αστυνομική / δικαστική έρευνα εις βάρος μου (και ἄς μή ἔχει γίνει ακόμη τό δικαστήριο).

Έφ' ὅσον προσκόμισα ὅλα τά παραπάνω, ἔπρεπε νά βρῶ σπίτι νά μείνω. Στό μεσοδιάστημα ἔμενα σέ Ξενοδοχεῖο, καθ' ὅτι στήν Ίσπανία ἀπαγορεύεται ἰδιοκτῆτης νά νοικιάσει σπίτι σέ ἄλλοδαπό, ἐφ' ὅσον δέν ἔχει ἄδεια παραμονῆς και ἐφ' ὅσον δέν πάει μέ τόν ὑποψήφιο νοικάρη στό τοπικό αστυνομικό τμήμα ὅπου πρέπει νά ἐλέγξει τόν νοικάρη ἢ αστυνομία και νά δώσει συγκατάθεση!!!

Ἡ τιμωρία εἶναι κατάσχεση τοῦ διαμερίσματος!!!

Μοῦ δόθηκε ἡ ἄδεια παραμονῆς (γιά ἔξι μῆνες ἀρχικά) και ἄρχισα νά ψάχνω σπίτι.

Βρῆκα σπίτι και πῆγα μέ τόν ἐνοικιαστή στό πλησιέστερο τμήμα, ὅπου ἡ αστυνομία ἤλεγξε και ἔμένα και τήν ἄδεια παραμονῆς μου και ἔδωσε τή συγκατάθεση της.

Μέ αὐτό τό χαρτί πῆγα ξανά στό δημαρχεῖο και κατόπιν πῆρα ἄδεια ἐργασίας και πῆρα και ἀπό τήν ἐφορία ΑΦΜ.

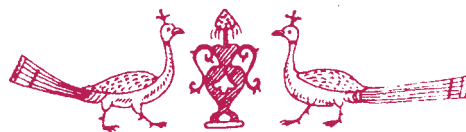
Έως ὅτου βρῶ δουλειά ἔπρεπε νά πληρώνω τό ΙΚΑ ἀπό τήν τσέπη μου (90 Euro τό μῆνα) ὥστε νά εἶμαι ἀσφαλισμένος.

Κατόπιν αὐτῶν μοῦ συνέστησαν νά διαβάσω μερικά χωρία τοῦ ἰσπανικοῦ δικαίου (ὅσον ἀφορᾶ τί εἶναι ποινικά ἀδικήματα, τί εἶναι πλημμελήματα κτλ.) και μέ ἐνημέρωσαν ὅτι, ἐάν ἀρχικά τόν πρῶτο χρόνο ὑποπέσω σέ σοβαρό αδίκημα τότε θά ἀπελαθῶ σούμπιτος (sic) πρὸς τήν χώρα ἀπό τήν ὁποία κατάγομαι (ὄχι σέ αὐτήν ἀπό τήν ὁποία πῆγα ἐκεῖ) και θά παρακρατηθεῖ ἢ τυχόν περιουσία μου (λογαριασμοί σέ Ίσπανικές τράπεζες) ἀπό τό Ίσπανικό κράτος!

Σημειωτέον ὅτι ἐγώ ἤρθα Μετανάστης στήν Ίσπανία και ὄχι Λαθρομετανάστης». Χρειάζονται σχόλια;

Γιά τήν ἀντιγραφή

π. Β. Ε. Β.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ: ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ!

Κάθε μας μέρα πρέπει νά είναι άναβαθμός, ένα πιά ψηλό σκαλοπάτι, πού θά μās πλησιάση άκόμη περισσότερο στην Άλήθεια του Θεού. Στην Άλήθεια πού έλευθερώνει καί δέν άγχώνει. Πού φωτίζει καί δέν φοβίζει, μάλλον δέ, «έξω βάλλει τόν φόβον».

Ή Άλήθεια του Θεού είναι ό Ίδιος ό Θεός. Ό Φιλάνθρωπος. Γι' αυτό δέν έχει κανείς νά φοβηθῆ μαζί Του, άφου ό «φόβος του Θεού» είναι άσφάλεια, είναι σιγουριά, είναι σχέση άδιατάρακτη, πού ένώνει τόν άνθρωπο μέ τόν Θεό Πατέρα μας άχώριστα αλλά καί άσύγχυτα.

Αυτή ή σχέση μεταγγίζει στον άνθρωπο τόν χαρακτήρα του Χριστού, τῆ Σοφία του Θεού, πού δέν έχει τίποτε κοινό μέ τῆ στεία καί άτομιστική έγκεφαλικότητα, αλλά μέσα στους θησαυρούς τῆς όποιας συγκαταλέγονται όλα τά θεία αισθήματα, μέ κορυφαία τῆν άγάπη, αυτόν τόν κατ' έξοχήν καρπό τῆς άληθινῆς Γνώσεως, πού ταυτίζεται μέ τῆν αίώνια Ζωή: «Αυτή έστιν ή αίώνιος ζωή, ίνα γινώσκωσί σε τόν μόνον άληθινόν Θεόν καί όν απέστειλας Ίησοῦν Χριστόν».

* * *

Οί άνθρωποι του κόσμου δέν ζοῦν αυτή τῆ σχέση καί γι' αυτό στεροῦνται αισθημάτων, γνώσεως καί άληθείας. Όστόσο, τῆ στερῆσή τους αυτή προσπαθοῦν νά τῆν παρουσιάσουν σαν πολιτισμό, σαν άπελευθέρωση καί χειραφέτηση του ανθρώπου.

Άφου δέν ζοῦν, έπινοοῦν. Άφου δέν γνωρίζουν, στοχάζονται. Καί, άφου δέν άληθεύουν, καλλωπίζουν μέ ξεφρενους καλλωπισμούς τό φέμα. Καί όλα αυτά μέ πάθος. Ένα πάθος άνεξήγητο γι' αυτούς πού δέν γνωρίζουν τούς πνευματικούς νόμους. Πάθος έναντίον του Χριστού καί τῆς Έκκλησίας Του.

Πάθος έναντίον τῆς Σαρκωμένης Ἀλήθειας. Πάθος έναντίον Αὐτοῦ πού διακηρύσσουν πώς δέν ὑπάρχει! Καί τό πάθος τους αὐτό τό ὀνομάζουν Πολιτισμό, Προστασία τῶν ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, τό ὀνομάζουν Παιδεία!

Μέ αὐτό τό πάθος “τρέφονται” καί “τρέφουν”. Μέ αὐτό τό πάθος “ἐξαγριώνονται” καί “ἐξαγριώνουν”. Μέ αὐτό τό πάθος “ἐκπαιδεύονται” καί “ἐκπαιδεύουν”. Μέ αὐτό τό πάθος προσπαθοῦν νά ἐκτονωθοῦν καί δέν ἐκτονώνονται...

* * *

Ἄν ἤθελε κανεῖς νά ἐντοπίση τό ἐργαστήριο παραγωγῆς αὐτοῦ τοῦ πάθους, πρέπει νά ἐστίαση τήν προσοχή του στό εἶδος τῆς “παιδείας” πού μεθοδικά καλλιεργεῖται σήμερα σέ ὀλόκληρη τήν Ἑλλάδα, ὄχι μόνο μέ τά Σχολεῖα καί τά Πανεπιστήμια, ἀλλά μέ κάθε τρόπο καί κυρίως μέ τήν δημοσιογραφία καί τά Μέσα Ἐνημερώσεως.

Κυρίαρχο στοιχεῖο τῆς “παιδείας” αὐτῆς εἶναι τό ἀσίγαστο μῖσος κατά τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του, ἀδιαφορώντας γιά τό ὅτι τά μόνα παράγωγα τοῦ μίσους αὐτοῦ εἶναι ἡ δυστυχία καί οἱ δυστυχησμένοι, ἡ ἀναρχία καί οἱ ἀναρχούμενοι, τά ναυάγια καί οἱ ναυαγισμένοι. Ἐνα λυσσαλέο μῖσος πού, προκειμένου νά φουντώσῃ, θυσιάζονται τά πάντα, ἀκόμα καί ἡ στοιχειωδῶς πειθαρχημένη ἐκπαίδευση, μέ ἀποτέλεσμα ἡ ὀλοένα καί περισσότερο κλιμακούμενη ἀγραμματοσύνη νά ἔχη προσλάβει πανελλήνιες διαστάσεις!

Ἄκόμα καί τό πολυθρύλητο πρόβλημα τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας μας, εἶναι συντονισμένο νά ὑπηρετήσῃ αὐτό τό μῖσος κατά τοῦ Θεοῦ, χωρίς κανεῖς νά “τό παίρνη εἶδηση”.

Γίνεται λόγος γιά τήν καταβάρθρωση τῆς οἰκονομίας ἐνῶ ἄλλος εἶναι ὁ στόχος, ὅπως ἄλλοῦ στόχευε καί ὁ πανικός γιά τήν ὑποτιθέμενη πανδημία τῆς γρίπης, ἐνῶ στήν πραγματικότητα τό μόνο ὑποκρυπτόμενο εἶναι ἡ πανδημία **συμφερόντων!**

Τό οἰκονομικό πρόβλημα εἶναι ἀπάτη! Δέν ὑπάρχει οἰκονομικό πρόβλημα! Μόνο δόλιες σκοπιμότητες. Ἄν ὑπῆρχε

πρόβλημα, δέν θά ἐξανεμίζαμε τά λιγοστά χρήματα –πού ὑποτίθεται πώς ἔχουμε– σπαταλῶντας ἑκατομμύρια εὐρώ σέ βεγγαλικά καί πρωτοχρονιάτικες φιέστες, οὔτε θά χρηματοδοτούσαμε μέσα στήν καρδιά τῆς πιό βαρειᾶς λιτότητος τήν προετοιμασία τοῦ καρνάβαλλου τοῦ ἐπομένου χρόνου!

Ἄν ὑπῆρχε πραγματικό οἰκονομικό πρόβλημα δέν θά συνεχίζαμε νά σκορπίζουμε ἑκατομμύρια εὐρώ γιά νά χρυσοπληρώνουμε τήν τηλεοπτική ἀλητεία, πού ντύνεται ἀπό πάνω ὡς κάτω στό χρυσάφι γιά νά λήη ἐπί ὧρες αἰσχρές ἱστορίες καί σόκιν ἀνέκδοτα, διαφθείροντας τό ἦθος τοῦ λαοῦ μας καί ἰδίως τῶν νέων μας, ἐνῶ ὑπάρχει πλῆθος πνευματικῶν ἀνθρώπων πού προτίθενται νά προσφέρουν ἀμισθί τόν πνευματικό τους πλοῦτο, ἀναλαμβάνοντας ἐκπομπές ἀντάξιες τῶν Παραδόσεων τοῦ Γένους μας καί τῶν ἀπαιτήσεων τῶν καιρῶν μας.

Ἄν εἶχε οἰκονομικό πρόβλημα ἡ Ἑλλάδα, δέν θά σπαταλούσαμε δισεκατομμύρια εὐρώ γιά νά ἐπιχορηγοῦμε ἀναρίθμητα ἀθλητικά καί τάχα πολιτιστικά σωματεῖα, οὔτε θά “νοικιάζαμε” τήν πιό πλουτοπαραγωγό οἰκονομική πηγή τοῦ ἀθλητισμοῦ σέ ἐπιχειρηματίες γιά νά διοχετεύονται, κάτω ἀπό τό τραπέζι, ὑπέρογκα ποσά σέ πολιτικά πρόσωπα, τῶν ὁποίων, μάλιστα, τά Κόμματα ἔχουν χρεωκοπήσει, παρά τά δισεκατομμύρια εὐρώ πού ἔχουν εἰσπράξει, μόνο κατά τήν τελευταία ἐξαιτία! Ἀλήθεια, περιμένουμε ἀπό αὐτούς πού ἔχουν καταχρεώσει τά Κόμματά τους νά ξεχρεώσουν τήν Πατρίδα μας ἢ ἔχουμε πάρει ὀριστικό διαζύγιο μέ τήν λειτουργία τῆς σκέψης;

Ὅχι! Δέν ἔχει οἰκονομικό πρόβλημα ἡ Ἑλλάδα! Πνευματικό εἶναι τό πρόβλημά της καί γι’ αὐτό δέν μπορεῖ νά καταλάβη ποιός τήν κοροϊδεύει καί ποιός ἐνδιαφέρεται γι’ αὐτήν!

Τά οἰκονομικά εἶναι πρόσχημα, γιά νά βροῦν ἀφορμή οἱ ξένοι νά διαφεντέψουν τήν πατρίδα μας, κάτι σάν δεύτερος γύρος τῆς βαυαροκρατίας, πιό θανατηφόρος, ἀφοῦ ὁ πρῶτος γύρος δέν ἔφερε στούς ἐχθρούς τοῦ Χριστοῦ τά ποθούμενα ἀποτελέσματα. **Ἄν ἐνδιέφεραν τοὺς ξένους πράγματι τά χρήματα, δέν θά μᾶς ἄφηναν νά τά κλέψουμε!**

Τό πρόσχημα τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ταιριάζει “γάντι” σέ ὄλους ἐκείνους τοὺς «προσκυνημένους», πού ζητᾶνε πάντα τήν

ἐπέμβαση τῶν ὁποιοδήποτε ξένων Δυνάμεων μέ μοναδικό ἀντάλλαγμα νά ξεχασθῆ στίς συνειδήσεις τῶν Ἑλλήνων ὁ «Κύριος τῶν Δυνάμεων»!

Φαίνεται πιά καθαρά πῶς ἡ ἐργολαβία καθαιρέσεως τοῦ Χριστοῦ δέν μπορεῖ νά γίνῃ μέ “Ἑλληνικά χέρια” στούς χρόνους καί στούς ρυθμούς πού ἐπιθυμοῦν οἱ σταυρωταί Του. Γι’ αὐτό πρέπει νά στείλουν στήν πατρίδα μας δικούς τους ἀνθρώπους, πού ξέρουν νά κάνουν τήν “δουλειά” καί καλά, καί γρήγορα! Ἄλλά δέν θά προλάβουν!

Ὁ Κύριος τῆς Δόξης εἶναι Παρών, ὅπως Παρών ἦταν σέ κάθε ἐποχή πού οἱ σταυρωταί Του «ἐμελέτησαν κενά». Πάντοτε τόν εὔρισκαν μπροστά τους γιατί διαβάζει τίς σκέψεις τους καί ἐξιχνιάζει τίς καρδιές τους.

Εἶναι, λοιπόν, καί τώρα Παρών καί μπροστά τους. Αὐτοί δέν τόν βλέπουν. Αὐτός τούς παρακολουθεῖ «μετ’ ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπί τῇ πορώσει αὐτῶν τῆς καρδίας» καί θά ἐνεργήσῃ μέ τρόπο πού αὐτοί οὔτε διανοοῦνται νά προβλέψουν, ἀπορροφημένοι μέ τό χορό τῆς Σαλώμης!

Τό Μυστήριο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου δέν τό ματαίωσε οὔτε ὁ διάβολος, μάταια, λοιπόν, προσπαθοῦν τά διαβολόπουλα...

π. Β. Ε. Β.

Ἵποσημείωση:

Τό ἄρθρο αὐτό εἶχε συγγραφῆ τόν Ἰανουάριο ἀλλά δημοσιεύθηκε τότε μόνο ἡ εἰσαγωγή του γιατί κρίθηκε ὅτι θά φάνταζε στούς πολλούς σάν σενάριο “ἐπιστημονικῆς” φαντασίας. Δημοσιεύεται τώρα ὀλόκληρο γιατί εἶναι ὦρα ἐμεῖς, οἱ λεγόμενοι χριστιανοί, νά ἀφυπνισθοῦμε.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ θά πραγματοποιηθεῖ σιά Καλάβρυτα, τήν **Τρίτη 22 Ἰουνίου 2010** γιά τά παιδιά τοῦ Νεανικοῦ Κέντρου τῆς ἐνορίας μας καί γιά ὅσους ἀπό τούς γονεῖς τους θελήσουν νά τά συνοδεύσουν. Στό πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς περιλαμβάνεται καί προσκύνημα στίς Ἱερές Μονές Μεγάλου Σπηλαίου καί Ἀγίας Λαύρας. Δηλώσεις συμμετοχῆς στόν π. Πασχάλη Γρίβα μέχρι **16 Ἰουνίου** τό ἀργότερο.

ΕΞΩΓΗΙΝΕΣ ΚΑΙ ΓΗΙΝΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ!

Εχουμε πιά όλοι κουρασθεῖ νά ἀκοῦμε γιά τίς κοινωνικές ἀνακατατάξεις πού ἀποτελοῦν χαρακτηριστικό φαινόμενο τῆς ἐποχῆς μας καί οἱ ὁποῖες –κατά τούς ἀναλυτές– ἀναμένεται νά πυροδοτήσουν ἀλλαγές καί ἐξελίξεις –προβλεπόμενες καί μή– στόν τρόπο τῆς ζωῆς μας.

Οἱ περισσότεροι ἀπό μᾶς θεωροῦμε αὐτές τίς κοινωνικές ἀνακατατάξεις σάν ἀποτέλεσμα τῆς “προοδευτικῆς” κοινωνίας μας καί θεωροῦμε ὅτι μ’ αὐτόν τόν τρόπο, ἡ οἰκουμένη θά προετοιμαστῆ γιά ἓνα ἐνιαῖο “ἐξελιγμένο” μοντέλο ζωῆς. Ὅμως, ὡς συνήθως, ζοῦμε ἐγκλωβισμένοι στό μικρόκοσμό μας, ἀγνοώντας τούς πολλούς αἰῶνες ζωῆς τῆς οἰκουμένης καί τούς πολλούς κύκλους αὐτῆς τῆς ζωῆς. Καί... γιά νά θυμηθοῦμε...

Κάποτε, σέ κάποιον ἄλλο –“ἐξωγήινο” θά μπορούσαμε νά ποῦμε– κόσμο, ἔγιναν πολύ ἔντονες “κοινωνικές” ἀνακατατάξεις. Γιατί, βλέπετε, τό φαινόμενο δέν εἶναι ἀποκλειστικότητα ἀνθρώπινη. Σέ κείνο τόν ἐνιαῖο, ὁμορφο, τέλεια δημιουργημένο καί ἀρμονικό κόσμο, τά ὄντα πού τόν ἀποτελοῦσαν –καί τόν ἀποτελοῦν– ἦταν –καί εἶναι– διαφορετικά ἀπό ἐμᾶς. Καί ἡ κοινωνία τους δέν εἶχε καί δέν ἔχει κανένα ἀπό τά προβλήματα τῶν δικῶν μας κοινωνιῶν. Ἡ “ἀρχή” σέ κείνο τόν κόσμο ἦταν καί εἶναι Μία, ἡ καλύτερη καί δικαιώτερη ἀρχή πού μπορεῖ ποτέ νά ἐπιθυμήσει νοῦς, ὑλικός ἢ αὔλος.

Ὅμως, καί σέ κείνον τόν ἰδανικό καί τέλειο κόσμο, κάποτε ὑπῆρξαν ἔντονες “κοινωνικές ἀνακατατάξεις”. Μιά μερίδα ἀπό τά ὄντα ἐκείνου τοῦ κόσμου, δέν ἦταν εὐχαριστημένοι μέ τή “κοινωνική” ἰσορροπία καί ἀποφάσισε νά τήν ἀνατρέψει καί νά ἀρπάξει τήν ἀρχηγία ἀπό τήν, “Ἀρχή” τοῦ κόσμου τους. Ἀρχηγός τους ἦταν ὁ ὠραιότερος, ἐξυπνότερος, πύο γοητευτικός τοῦ κόσμου του, ἔτσι, ἡ γοητεία του ἔγινε πόλος ἔλξης γιά ἓνα πλῆθος ἀκολούθων.

Μέχρι πού βρέθηκε κάποιος νά ἀντισταθεῖ στή γοητεία τοῦ προσώπου καί τῆς –ὑποτιθέμενης– ἐξουσίας πού ὑποσχόταν αὐτό τό πρόσωπο. Κι αὐτός ὁ “κάποιος” πού ἀκούει στό ὄνομα ἀρχιστράτηγος Μιχαήλ, στάθηκε ἀπέναντι στόν “κοινωνικό ἐπαναστάτη”, κι οἱ ἀνακατατάξεις πῆραν τέλος.

Ὁ ἀνθρώπινος κόσμος, ἀφοῦ πέρασε ἀρκετές χιλιετίες διαιρεμένος σέ ἔθνη καί βασιλεῖες, φάνηκε νά ἐνώνεται σέ μιά παγκόσμια ἡγεμονία, κάτω ἀπό τά Ρωμαϊκά λάβαρα. Ὑποτίθεται ὅτι ἡ ἐνότητα λύνει τά προβλήματα. Κι ὅμως, ἡ ἀνθρώπινη ἐνότητα φαίνεται ὅτι δημιουργεῖ “κοινωνικές ἀνακατατάξεις”. Ἔτσι, ἔφτασε ἡ ὥρα πού ἡ παγκόσμια τάξη γονάτισε κάτω ἀπ’ τήν ἀναταραχή αὐτῶν τῶν σφοδρῶν ἀνακατατάξεων, μέχρι πού βρέθηκε ἄλλος ἓνας ἀρχιστράτηγος –αὐτή τή φορά λεγόταν Κωνσταντῖνος– καί ἔβαλε τέλος σιό χάος, κι ἀπ’ τίς “ἀνακατατάξεις” ξεπήδησε μιά νέα παγκόσμια κοινότητα.

Ὁ χρόνος ὅμως κυλάει ἀδιάκοπα πρὸς τήν αἰωνιότητα, σάν ποτάμι πού τρέχει πρὸς τή θάλασσα. Ἡ παγκόσμια κοινότητα διχάστηκε, διαιρέθηκε, πολλαπλασιάστηκε, ἀλληλοσκοτώθηκε, μέχρι πού φτάσαμε στή δική μας ἐποχή, στή δική μας σπασμωδική προσπάθεια νά ἀνασυστήσουμε μιά νέα παγκόσμια κοινότητα, σις δικές μας “κοινωνικές ἀνακατατάξεις”. Ἰδίως τά τελευταῖα πενήντα χρόνια, ὁ ρυθμός αὐτῶν τῶν ἀνακατατάξεων εἶναι ἀσυγκράτητος, μέχρι πού φτάσαμε πιά ὁ κάθε χρόνος νά κουβαλάει πάνω του τό βάρος καί τίς ἀλλαγές μιᾶς δεκαετίας. Κάθε ἰδέα ἢ ἀξία ἢ ἰδανικό πού μέχρι τώρα ἐνέπνεε, ἐνθάρρυνε, παραδειγματίζε, παρηγοροῦσε ἔδινε δύναμη σις ἀνθρώπινες ζωές καί σιά ἀνθρώπινα ἔργα, παραμερίζεται καί ἐξευτελίζεται. Ὁ μῦθος τοῦ Ἡρακλῆ πού κλήθηκε νά διαλέξει ἀνάμεσα σιό δρόμο τῆς ἀρετῆς καί τῆς κακίας μπῆκε σιά ἀζήτητα. Ἀκόμα καί ἡ λέξη ἀρετή προκαλεῖ –σιήν καλύτερη περίπτωση– μειδιάματα εἰρωνείας.

Ἡ δικαιοσύνη ἀποτελεῖ μακρινή –καί ἀνεπιθύμητη– ἀνάμνηση. Ἡ τιμιότητα ἔγινε συνώνυμο τῆς βλακειίας. Ἡ ἀλήθεια ἐξαφανίστηκε μέσα σέ ὠκεανούς ἀπό ψέμματα. Ἡ ἀθωότητα πνίγηκε ἀπό τήν παγκόσμια ἐνοχή. Οἱ θρησκεῖες χλευάζονται. Οἱ ἐκκλησίες ἐξευτελίζονται. Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ –ἡ Μόνη Ἀληθινή καί ἡ τελευταία πού ἔμεινε ὀρθια– κλυδωνίζεται σις τελευταῖες –γιά τίς ἀνθρώπινες προϋποθέσεις– στιγμές τῆς. Ὁ Ἄνθρωπος ἀποφάσισε ὅτι θά βάλει τό θρόνο του πάνω ἀπό κάθε Θεό καί κάθε Ἀρχή.

Ὑπάρχει περίπτωση νά βγεῖ κάτι καλό ἀπ’ ὅλες αὐτές τίς νέες “κοινωνικές ἀνακατατάξεις”;

Εἶναι ἡ κατάστασή μας ἀναστρέψιμη ἢ ὄχι; Ἐχει ἡ ἀνθρωπότητα μέλλον, ἢ μόνο παρελθόν γεμάτο ἀπό λάθη πού δέν δίδαξαν κανέναν; Ὅπωςδήποτε, ἡ ὁμίχλη τοῦ χρόνου πού θάρθει κρύβει μέσα τῆς ὅλες τίς ἀπαντήσεις. Μόνο πού θά τίς μάθουμε ὅταν θά εἶναι πιά πολύ ἀργά.

Νινέττα Βολουδάκη

Μᾶς εἶναι πιά ξένη ἡ γλῶσσα τῆς Θείας Λατρείας μας;

Ο ΛΟΥΘΗΡΟΣ ΕΓΙΝΕ ΓΛΩΣΣΟΠΛΑΣΤΗΣ, ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΓΛΩΣΣΟΚΛΑΣΤΕΣ;

Επίκαιρο καὶ συνάμα ἐπίμαχο εἶναι τὸ θέμα τῶν μεταφράσεων Ἱερῶν κειμένων, καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται γιὰ μετάφραση «στὴν ἴδια γλῶσσα. Ὅπου μεταφράζονται κείμενα σὲ ξένες γλῶσσες, ὁ σκοπὸς εἶναι πασιφανεῖς: Ἡ διάδοση καὶ μετάδοση αὐτῶν τῶν κειμένων σὲ ξενόγλωσσους ἀναγνώστες ἢ ἀκροατές, οἱ ὁποῖοι, χωρὶς τὴν μετάφραση, θὰ ἦσαν ἀποκλεισμένοι ἀπὸ τὴν πρόσβαση σ' αὐτὰ τὰ κείμενα. Καὶ ἐπειδὴ γίνεται λόγος γιὰ ἱερά κείμενα, γιὰ τὴν Ἁγία Γραφή, τὴν ὑμνολογία, τὶς Ἱ. Ἀκολουθίες καὶ τὴ Θ. Λειτουργία, ἢ μὴ μετάφρασή τους θὰ σήμαινε τὸν ἀποκλεισμὸ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ σωτηρία τους.

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς αὐτό, ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς συμμετοχῆς του στὴ Θ. Λατρεία καὶ διδασκαλία, ἦταν καὶ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας, χρησιμοποίησε τὶς μεταφράσεις πάντοτε ὡς μέσον αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν Ἱεραποστολὴ τῶν λαῶν, μὲ κορυφὴ τὶς μεταφράσεις τοῦ Ἀγ. Ἱερωνύμου στὰ Λατινικά (Vulgata) καὶ τῶν Ἀγ. Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου στὰ Σλαβωνικά.

Στὸ ἴδιο πνεῦμα κινήθηκαν καὶ κινοῦνται οἱ Ἱεραπόστολοι ἀνὰ τοὺς αἰῶνες μέχρι σήμερα μὲ μεταφράσεις στὶς γλῶσσες νεοφωτίστων λαῶν, ὅπως π.χ. στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴν Κορέα.

Ἀντίθετα κινήθηκε ἡ Δύση, ἡ ὁποία ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἐπέμεινε στὴ Λατινικὴ γλῶσσα, παρ' ὅτι αὐτὴ γιὰ τὸν πολὺ λαὸ ἦταν ἄγνωστη καὶ χρησιμοποιεῖτο σχεδὸν ἀποκλειστικὰ ἀπὸ λίγους ἀκαδημαϊκοὺς καὶ συγγραφεῖς, ἐπειδὴ τὰ κριτήρια ἦσαν ἄκρως ἀντίθετα: Δὲν ἤθελαν νὰ διδαχθῇ ὁ λαὸς ἀπὸ τὸ ἀληθινὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας, παρὰ μόνο νὰ κατηχηθῇ ἀπὸ τὸν Πάπα, ὁ ὁποῖος θεωρητικὰ ἦταν ἰσοδύναμος, στὴν πράξη ὅμως ὁ λόγος του ὑπερίσχυε τοῦ λόγου τοῦ Ἱ. Εὐαγγελίου. Αὐτὴ ἡ σκοταδιστικὴ νοοτροπία ἦταν πολὺ αἰσθητὴ μέχρι τὰ μέσα τοῦ 20οῦ αἰῶνος, καί γι' αὐτὸ οἱ φοιτητές, κυρίως στὰ Ρωμαιοκαθολικὰ Πανεπιστήμια, χρησιμοποιοῦσαν τὸ Ἑλληνικὸ πρωτότυπο τῆς Καινῆς Διαθήκης στὰ κρυφά, κάτω ἀπὸ τὰ θρανία!

Παρὰ, ταῦτα ὑπῆρχαν καὶ στὴ Δύση ἀνήσυχα πνεύματα, αἰρετικὰ καὶ δαιμονικὰ στὰ μάτια τῶν Παπικῶν, πὺ εἶχαν τὸν πόθο νὰ γνωρίσουν

τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶχε πρωτοδιατυπωθῆ, σὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ πνεύματα ἦταν ὁ Λούθηρος, ὁ ὁποῖος μὲ τὴ μετάφραση τῆς Ἀγ. Γραφῆς δημιούργησε τὸ πρῶτο γραπτὸ μνημεῖο τῆς Γερμανικῆς γλῶσσας. Μέχρι τότε ἡ γλῶσσα τῶν “ἐπιστημόνων”, φιλοσόφων καὶ ποιητῶν ἦταν ἡ Λατινικὴ, δυσπρόσιτη ἐν τούτοις στὸ λαό. Τὰ μοναδικὰ λογοτεχνικὰ ἔργα στὰ Γερμανικὰ ἦσαν κάποια ἐρωτικὰ τραγούδια τῶν ἱπποτῶν.

Ἐπειδὴ ὁ Λούθηρος ἤθελε νὰ ἀποδώσῃ τὴν Ἀγία Γραφή ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ κοντὰ στὸ Ἑλληνικὸ πρωτότυπο «Das Wort sie sollen lassen stahn», δηλ. ὁ λόγος νὰ διατηρηθῆ ὡς ἔχει, δημιούργησε πρῶτος συστηματικὰ μιὰ κατανοητὴ ἀλλὰ λογία γλῶσσα, μιμούμενος τὴν γραμματικὴ καὶ τὸ συντακτικὸ τῆς Ἑλληνικῆς. Γι’ αὐτὸ ὀνομάζεται καὶ πατέρας τῆς Γερμανικῆς λογοτεχνίας, ἡ ὁποία ἀναπύχθηκε σὴ συνέχεια σ’ αὐτὴ τὴ γλῶσσα ποὺ ἔπλασε ὁ Λούθηρος καὶ, δύο αἰῶνες ἀργότερα, τὴν κατέγραψαν οἱ ἀδελφοὶ Γκρίμ στὸ Λεξικὸ καὶ σὴ Γραμματικὴ τους, ἔργα τὰ ὁποῖα προσφάτως ἐπανεκδόθηκαν.

Ἄλλος ἐκφραστὴς αὐτοῦ τοῦ πνεύματος ἦταν καὶ ὁ πασίγνωστος ποιητὴς Γκαϊτε, ὁ ὁποῖος στὸν Φάουσι περιγράφει τὸν πόθο του νὰ προσεγγύσῃ τὸ πρωτότυπο κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ νὰ τὸ μεταφέρῃ σὴ γλῶσσα του: «Μαθαίνουμε νὰ ἐκτιμοῦμε τὸ ὑπερκόσμιο, ποθοῦμε τὴν ἀποκάλυψη, ἡ ὁποία δὲν λάμπει πουθενὰ ὠραιότερα καὶ ἀξιώτερα ἀπ’ ὅτι σὴν Καινὴ Διαθήκη. Μὲ ὠθεῖ νὰ ἀνοίξω τὸ ἀρχικὸ κείμενο καὶ νὰ μεταφέρω μὲ αἴσθησι τῆς σπουδαιότητός του τὸ ἱερὸ πρωτότυπο σὴν ἀγαπητῇ μου Γερμανικῇ γλῶσσα.» (στίχ. 1216 - 1223)

Στὴ συνέχεια προσπαθεῖ νὰ μεταφράσῃ τὸν πρῶτο στίχο τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος»: «Εἶναι γραμμένο “Στὴν ἀρχὴ ἦταν ἡ λέξι”. Ἐδῶ ἤδη κολλᾶω, ποιός θὰ μὲ βοηθήσῃ παρὰ κάτω; Ἄδυνατῶ νὰ ἐκτιμήσω τόσο πολὺ τὴ λέξι. Πρέπει διαφορετικὰ νὰ μεταφράσω, ἂν ἔχω φωτισθῆ σωστὰ ἀπὸ τὸ πνεῦμα. Εἶναι γραμμένο “Στὴν ἀρχὴ ἦταν ὁ νοῦς”. Σκέψου καλὰ αὐτὴ τὴν πρώτη γραμμὴ, μὴ τυχὸν προτρέξῃ ἡ πένα! Εἶναι ὁ νοῦς αἰτία καὶ δημιουργὸς τῶν πάντων; Ἐπρεπε νὰ λέγῃ “Στὴν ἀρχὴ ἦταν ἡ ἰσχὺς”. Κι’ ὅμως, γράφοντας αὐτὸ κάτι μὲ προειδοποιεῖ νὰ μὴ μείνω σ’ αὐτὴ τὴν ἔκφραση. Μὲ βοηθάει τὸ πνεῦμα! Ξαφνικὰ βλέπω μιὰ παρήγορη λύσι καὶ γράφω “Στὴν ἀρχὴ ἦταν ἡ πράξι”» (στίχ. 1224 - 1237)

Ὁ Γκαϊτε κατάλαβε τὸ ἀδιέξοδο στὸ ὁποῖο ὀδηγήθηκε καὶ ἐγκατέλειψε τὴν προσπάθειά του. Δὲν βρῆκε τρόπο νὰ ἀποδώσῃ τὴν περιεκτικότητά τῆς λέξεως «ὁ Λόγος» μονολεκτικὰ στὰ Γερμανικά. Νομίζω μὲ αὐτὸ τὸ παράδειγμα γίνεται κατανοητὴ ἡ δυσκολία τῆς μεταφράσεως ἱεροῦ κειμένου, ἀκόμα καὶ ἂν εἶναι, ὅπως προαναφέραμε, ἀνάγκη.

* * *

Ἄλλα ὅς ἔρθουμε τῶρα σὰ δικά μας. Ἡ Ἁγία Γραφή δὲν εἶναι γραμμένη στὴν ἔντεχνη γλῶσσα τῶν κλασσικῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ φιλοσόφων, ἀλλὰ στὴν Ἑλληνιστικὴ Κοινὴ, σὲ μιὰ ἀπλὴ γλῶσσα, ἡ ὁποία ἦταν προσιτὴ τοὺς ἐκπολιτισθέντες ἀπὸ τὸν Μ. Ἀλέξανδρο καὶ τοὺς διαδόχους τοῦ λαοῦς, ἡ ὁποία γλῶσσα ἦταν ἡ πλέον περιεκτικὴ καὶ πλούσια τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, μὲ βάθος νοημάτων, καὶ συνδύαζε τὴν ἀκρίβεια μὲ περιθώρια ἐρμηνείας, καλλιεργῶντας ἔτσι τὴ σκέψη καὶ τὸ πνεῦμα. Μιὰ γλῶσσα, ἡ ὁποία στηρίζεται στὴν Ἀρχαία Ἑλληνικὴ, προσδίδοντάς της νέα νοήματα καὶ ἀποφεύγοντας τὸ περίπλοκο συντακτικὸ τῶν ἀρχαίων σοφιστῶν, ρητόρων καὶ φιλοσόφων.

Ἡ Ἁγία Γραφή, ἰδιαίτερα τὰ Ἰ. Εὐαγγέλια, ἀλλὰ καὶ ἡ Θ. Λειτουργία εἶναι γραμμένα σὲ μιὰ προσιτὴ σὶν μέσο Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ἡ δυσκολία δὲν ἔγκειται στὴ λεκτικὴ κατανόηση, ἀλλὰ στὴν κατανόηση νοημάτων. Αὕτὴ ἡ δυσκολία δὲν ἀντιμετωπίζεται μὲ μιὰ ἀπλὴ μετάφραση, ἀλλὰ ἀπαιτεῖ συστηματικὴ διδασκαλία, γραπτὴ καὶ προφορικὴ. Αὐτό, ἐξ ἄλλου, ἀποτελεῖ σημαντικὸ μέρος τῆς ἀποστολῆς ἡμῶν τῶν κληρικῶν, μὲ ἐντολὴ ρητὴ τοῦ Κυρίου: «Μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη ... διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν».

Μιὰ μετάφραση αὐτῶν τῶν κειμένων ποὺ θὰ πληροῦσε τοὺς ὡς ἄνω ὄρους καὶ προδιαγραφές, δηλ. ἱεροπρέπεια, ἐκκλησιαστικὸ ὕφος, λογία γλῶσσα, θὰ ἦταν τόσο κοντὰ σὸ πρωτότυπο, ὥστε νὰ μὴ ἀξίζη τὸν κόπο νὰ γίνη.

Δυσκολώτερη ἐν τούτοις εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς ὑμνολογίας σὲ ὅλα τὰ επίπεδα· τοῦ λεξιλογίου, τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ. Εἶναι ποιητικὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀπαιτοῦν ἀπλὴ μετάφραση, ἀλλὰ ἐρμηνεία. Συναντᾶμε πολὺ πυκνὰ νοήματα, ἰδιαίτερο σπάνιο κάλλος, τὸ ὁποῖο δὲν μπορεῖ νὰ γίνη ἀντικείμενο μίμησης, ἐπειδὴ ἔχει φθάσῃ σὲ κορυφαῖο, ἀξεπέραστο ἐπίπεδο. Αὐτὸ ἰσχύει ἰδιαίτερος γιὰ τοὺς ὕμνους τοῦ Ἀγ. Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, στοὺς ὁποίους συμπίπει τὸ παλαιὸ προσωδιακὸ μὲ τὸ “νέο” τονικὸ μέτρο, πρᾶγμα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῆ χωρὶς τὴ θεία ἔμπνευση. Εἶναι πέρα γιὰ πέρα καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Κάθε ἐπέμβαση στὰ κείμενα αὐτὰ κατὰ τὴ Θ. Λατρεία θὰ ἀποτελοῦσε ἱεροσυλία!

Ἡ Ἐκκλησία μας διαφύλαξε τόσους αἰῶνες τῆς σκλαβιάς καὶ τῆς ξενοκρατίας τὴ γλῶσσα καὶ ἦταν οὐσιαστικὰ τὸ μοναδικὸ Σχολεῖο. Ἔτσι ἡ γλῶσσα τῶν ἱερῶν κειμένων ἔδωσε τὸ μέτρο, σὸ ὁποῖο ἀγωνιζόταν νὰ ἀναμετρηθοῦν οἱ διδάσκαλοι τοῦ Γένους, καὶ τὰ κατάφεραν μέσα ἀπὸ τὴν Τουρκία, τὶς ἀπειλές, τὴν κακουχία καὶ τὶς ἔχθρες.

Αὐτὸ τὸ μέτρο πρέπει νὰ θέσουμε καὶ σήμερα! Δὲν ἐπιτρέπεται τὸ

ξήλωμα τῆς γλώσσας καὶ τὸ κατάβασμα τῆς στὰ δικά μας μέτρα, τὰ λεγόμενα “Νεοελληνικά”. Ἡ γλῶσσα τῶν Ἴ. Κειμένων πρέπει νὰ γίνη πάλι διδασκαλεῖο καὶ κριτήριον τῆς καθημερινῆς μας γλώσσας.

Ὁ Λούθηρος θαύμαζε τὰ Ἑλληνικά καὶ ἔγινε γλωσσοπλάστης. Ἐμεῖς θὰ συνεχίσουμε νὰ κακοποιοῦμε τὰ ὀλοκληρωμένα Ἑλληνικά γενόμενοι γλωσσοκλάστες; Μὴ γένοιτο!

π. Γεώργιος Χάας

Ἀπάνθισμα γραπτῶν μὲ μαθητικὲς “κοτσάνες” ἀφιερωμένο στό ἀπαράδεκτο Ἐκπαιδευτικὸ μας σύστημα

ΜΑΘΑΙ ΠΕΔΟΙ ΜΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΑ!

Ὁ Κωνσταντῖνος Καντάφης ἦταν Ἕλληνας ποιητὴς πού γεννήθηκε στὴ Λιβύη τῆς Ἀλεξάνδρειας (Γυμνάσιο Ἀθήνας)

Ὅταν ὁ Ὀδυσσεὺς γύρισε πίσω στὴν Ἰθάκη, βρῆκε τούς εἴκοσι ἀνεμιστῆρες καὶ τὴν Πηνελόπη νὰ τοὺς δουλεύει στό φούλ (Γυμνάσιο Θήβας)

Ὁ Λεωνίδας καὶ οἱ Τριακόσιοι του ἠττήθηκαν, γιατί οἱ Θερμοπύλες ἦταν πολυπληθέστεροι σὲ ἀριθμὸ (Γυμνάσιο Ἀθήνας)

Τὴν Ὀδύσειά της ἔγραψε ὁ Ὀδυσσεὺς. Τὴν Ἰλιάδα ὁ Ἰλιάδης. (Γυμν. Λαμίας)
Πρωτεύουσα τῆς Κεϋλάνης εἶναι ἡ Λίπτον Τι. (Γυμν. Ἀθήνας)

Ὁ πρατήρας εἶναι λέξη δυσανόητη, δηλ. μὲ δύο ἔννοιες. Μία ὅταν εἶναι σὲ ἠφαίστειο καὶ μία ὅταν δουλεύει σὲ πρατήριο. (Γυμνάσιο Ἀθήνας)

Ἐνεργητικὴ φωνή: Κυνηγῶ τὸν λαγό. Παθητικὴ φωνή: Ὁ λαγός μὲ κυνηγᾷ. (Γυμνάσιο Κορίνθου)

Ἡ μπανάνα στὰ ἑλληνικά γράφεται ὅπως καὶ στὰ ἀγγλικά, δηλαδή μὲ ἓνα μπα καὶ δύο να. (Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης)

Τὰ 6 χαρακτηριστικότερα ζῶα τοῦ Βόρειου Πόλου εἶναι 3 ἀρκουδες καὶ 3 φώκιες. (Γυμνάσιο Ἀθήνας)

Ἐρώτηση: "Τι γνωρίζετε γιὰ τίς εἰκονομαχίες;" Ἀπάντηση: "Εἰκονομαχίες ἦταν οἱ μάχες πού ἔκαναν οἱ λαοὶ γιὰ τίς εἰκόνες. Ὅποιος κέρδιζε τὴ μάχη κέρδιζε καὶ τίς εἰκόνες". (Γυμνάσιο Ἀθήνας)

"Ὁ Ε. Λύτης καὶ ὁ Σ. Ἐφέρης εἶναι καὶ οἱ δύο Ἕλληνες ποιητὲς κατηγορίας Νόμπελ". (Γυμνάσιο Ἀργοστολίου)

"Οἱ Δέκα Ἐντολές γράφτηκαν ἀπὸ τὸν Σινά καὶ παραδόθηκαν στὸν Μωϋσῆ στὴν Πλάκα. Ἦταν ὅλες πέτρινες, ἀλλὰ σαφέστατες". (Ἰ. Ὑποψηφ. Σχολῆς Ἀστυνομίας)

"Ὁ Κουστῶ εἶναι ἓνας σύγχρονος Ὀδυσσεὺς, ἀλλὰ πού δὲν κατοικοῦσε στὴν Ἰθάκη, καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ οἱ περιπέτειές του δὲν λέγονται Ὀδύσειες, ἀλλὰ Κουστωδίες". (Ἰ. Ὑποψηφ. Σχολῆς Ἀστυνομίας).

ΩΦΕΛΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΝΑ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΣΥΝΟΜΗΛΙΚΟΥΣ ΤΟΥΣ;

Πῶς εἶναι οἱ ἅγιοι ἀλήθεια; Ἐνα ἐρωτήματα πού ἀκούει πολύ συχνά ἕνας δάσκαλος ἀπό παιδικά χεῖλη. Στή σημερινή ἐποχή, τήν ἐποχή τῆς εἰκόνας καί τῆς πληροφόρησης, ἡ «εἰκόνα» τῶν ἁγίων εἶναι ἄγνωστη στά περισσότερα παιδιά. Τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ τούς εἶναι κάπως οἰκεῖο, οἱ ἅγιοι παντελῶς ξένοι. Κι ὅμως, στό ἐρώτημα «τί εἶναι οἱ ἅγιοι», ἡ ἀπάντηση ἔρχεται ἀπό τά ἴδια τά στόματα τῶν παιδιῶν αὐθόρμητα καί ἀπλᾶ: κάποιοι ἄνθρωποι πού πίστευαν πολύ στόν Θεό, πού ἀγάπησαν πολύ τόν Χριστό καί ἔδωσαν ἀκόμη καί τή ζωή τους γι' Αὐτόν. Ἀπάντηση πού πραγματικά ἀγγίζει τήν ἀλήθεια, ἀφοῦ οἱ ἅγιοι εἶναι οἱ γνήσιοι «φίλοι» τοῦ Χριστοῦ, αὐτοί πού ἔκαναν τό θέλημά Του θέλημά τους καί τή ζωή Του ζωή τους.

Ἄλλά σέ μιά κοινωνία σάν τή δική μας σήμερα, ὅπου κυρίαρχη λέξη εἶναι ἡ λέξη διαφθορά εἶναι πολύ δύσκολο γιά τόν καθένα μας, πολύ περισσότερο γιά ἕνα παιδί, νά φανταστεῖ κάτι ἀπόλυτα καθαρό καί ὑγιές. Ὅμως ἐμεῖς, μικροί καί μεγάλοι, δέν χρειάζεται νά **φανταστοῦμε**, ἀλλά νά **γνωρίσουμε**. Νά γνωρίσουμε σέ βάθος τούς ἁγίους μας καί τούς ἁγίους γέροντες τῆς ἐποχῆς μας. Τή ζωή τους καί τή διδασκαλία τους. Γιατί οἱ ἅγιοί μας ἔζησαν μέ ἀπλότητα καί δίδαξαν μέ ἀπλότητα γιά νά τούς καταλαβαίνουν ὅλοι, ἀκόμη καί τά παιδιά. Νά γνωρίσουμε τούς ἀγῶνες τους γιά νά ἀποκτήσουν καθαρότητα καί νά διατηρηθοῦν καθαροί, τούς ἀγῶνες τους γιά νά μείνουν πιστοί στήν ἀγάπη τους γιά τόν Χριστό καί τούς συνανθρώπους τους. Νά τούς γνωρίσουμε μέ σεβασμό καί διακριτικότητα, γιατί πολλές φορές μέσα στή λαχτάρα μας νά μάθουμε ὅλο καί περισσότερα γι' αὐτούς καί νά τά μεταδώσουμε στά παιδιά μας, λειτουργοῦμε μέ ἀδιακρισία καί τελικά μέ ἀσέβεια.

Τόν τελευταῖο καιρό ἔχουν κυκλοφορηθεῖ βιβλία γιά παιδιά, πού περιγράφουν στιγμιότυπα ἀπό τήν παιδική ζωή ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας ἢ ἁγίων Γερόντων μέ τήν ἀνάλογη εἰκονογράφηση. Καί διερωτώμεθα: Κι ἂν ἀκόμη οἱ πληροφορίες γιά πραγματικά γεγονότα –καί ὄχι ὑποθέσεις ἢ φαντασίες– προέρχονται ἀπό ἔγκυρες πηγές, εἴμαστε σίγουροι ὅτι γίνεται σωστή ἐρμηνεία τους; Ὅταν ἀδυνατοῦμε νά κατανοήσουμε τούς ἀνθρώπους πού συναναστρεφόμαστε καθημερινά καί παρερμηνεύουμε τά λόγια καί τή συμπεριφορά τους, τῶν παιδιῶν ἢ τῶν φίλων μας ἢ ἀκόμη καί τοῦ πνευματικοῦ μας, δέν εἶναι παρακινδυνευμένο νά ἀντλοῦμε

συμπεράσματα και διδάγματα από τά λόγια και τίς πράξεις ενός παιδιοῦ, ἄν και μετέπειτα ἁγίου; Και, τό σπουδαιότερο: Εἶναι ὠφέλιμο γιά τά παιδιά νά βλέπουν τόν ἅγιο ὡς κάποιο συνομήλικό τους, ἔστω μέ ἅγιες συνήθειες και ἐξαιρετικές ἀρετές; Κι ἄν ὁ ἅγιος γνώρισε τόν Χριστό σέ μεγαλύτερη ἡλικία, ἡ ἀναφορά σέ πτυχές τῆς νεανικῆς ζωῆς του –και μάλιστα εἰκονογραφημένες– δέν ἀποτελεῖ βλασφημία ἀλλά και πρόκληση γιά τά παιδιά, ὅπως ἡ ἀπεικόνιση “προσωπικῶν στιγμῶν” τοῦ Ἁγ. Αὐγουστίνου πρὶν τὴν μετάνοιά του; Τελικά προσφέρουν τά βιβλία αὐτά στήν ψυχὴ τῶν παιδιῶν, στήν κατάρτισή τους και στή σχέση τους μέ τόν ἅγιο;

Δέν χρειάζεται, ὅμως, νά κουραστοῦμε γιά νά ἐπινοήσουμε ἐπιχειρήματα πού ἀπαντοῦν στοὺς προβληματισμούς μας αὐτοὺς πρὸς τὴ μία ἢ τὴν ἄλλη κατεύθυνση, διότι ἔχει ἀπαντήσει ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία ὀριστικά και ἀμετάκλητα ἐδῶ και 2000 χρόνια.

Οἱ ἅγιοι Εὐαγγελιστὲς κράτησαν μακριά ἀπὸ τὴ δημοσιότητα τά παιδικὰ χρόνια τοῦ Χριστοῦ, παρ’ ὅτι ἡ Παναγία θὰ ἦταν ἡ ἐγκυρότατη πηγή γιά τέτοιου εἴδους πληροφορίες. Τὰ γεγονότα τῆς παιδικῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ πού κατέγραψε ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, Περιτομὴ, Ὑπαπαντὴ και τόν Ἰησοῦ 12ετῆ στό Ναό, εἶναι γεγονότα πού δέν παρουσιάζουν ἀπλᾶ τόν Χριστό ὡς βρέφος ἢ παιδί, ἀλλά Τόν διακηρύττουν Διδάσκαλο, Θεάνθρωπο και Σωτῆρα.

Τὴν ἴδια διακριτικότητα τήρησε ἡ Ἐκκλησία και γιά τὴ ζωὴ τῆς Παναγίας. Κάνοντας μία ἐξαίρεση, συμπεριέλαβε στή λειτουργικὴ τῆς πράξης τό γεγονός τῆς Εἰσόδου τῆς Θεοτόκου στό Ἅγια τῶν Ἁγίων, παραλαμβάνοντάς το –ἐπιλεκτικά– ἀπὸ τὴν Ἱερά Παράδοση. Και αὐτό, γιατί ἡ Εἴσοδος τῆς Θεοτόκου στό Ναό στήν ἡλικία τῶν 3 ἐτῶν ἀνοίξε τὴν πύλη τῆς δικῆς μας σωτηρίας. Ἐπί πλέον και ἡ ὀρθόδοξη εἰκονογραφία, ὅταν ἀπεικονίζει τόν Χριστό ἢ τὴν Παναγία σέ βρεφικὴ ἢ παιδικὴ ἡλικία παραμένει πάντα ἱεροπρεπής, παραπέμποντας στόν Θεάνθρωπο ἢ στήν Θεοτόκο ἀντίστοιχα.

Ἡ Ὄρθόδοξη Παράδοση μᾶς ἔχει δείξει τόν τρόπο προσέγγισης τῶν ἁγίων: μέ πολλὴ ἀγάπη –ἀπαλλαγμένη ἀπὸ περιττοὺς συναισθηματισμούς– μέ εἰλικρινῆ διάθεση μαθητείας και, κυρίως, μέ εὐλάβεια.

Μέ τὴν ἴδια προσοχὴ και εὐλάβεια μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία νά ὀδηγήσουμε και τά παιδιά κοντά στοὺς ἁγίους, γιά νά μάθουμε ὅλοι μας πῶς πραγματικά εἶναι οἱ ἅγιοι, οἱ ἀληθινὲς εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ. Και, ἀκολουθώντας μέ ἀκρίβεια τά δικά τους βήματα, μικροὶ και μεγάλοι, νά φθάσουμε και ἐμεῖς μέσω αὐτῶν στόν Χριστό, τόν Ἀληθινὸ Θεὸ μας!

Εὐανθία Μπράνγκ

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ Π. ΜΑΡΚΟΥ ΜΑΝΩΛΗ

Συμπληρώθηκε ήδη Τεσσαρακονθήμερο από τῆς ἐκδημίας τοῦ μεγάλου Ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός Ἀρχιμ. π. Μάρκου Μανώλη καί ἡ συγκλονιστική παρουσία μεγάλου πλήθους πιστῶν στό μνημόσυνό του διετράνωσε καί ἐσάλπισε πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν

ὄτι ἡ συνείδησις τῆς Ἐκκλησίας τὸν θεωρεῖ γνήσιον ἐκφραστήν καί φρουρόν τῶν Δογμάτων, φιλόστοργον καί παιδαγωγόν ποιμένα, ἐλεήμονα καί φιλόανθρωπο ἀσκητήν, συναντιλήπτορα τῶν ψυχικῶς καί σωματικῶς πασχόντων, νηπιτικόν λειτουργόν τῶν μυστηρίων καί θεοκίνητον δημοσιογράφον-οἰακοστρόφον τῆς Ἐκκλησίας.

Τῆς ἐπιμνημοσύνου Ἀκολουθίας στὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγ. Γεωργίου Διονύσου προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπον Ἐλαίας κ. Θεοδώρητον καί πλειάδα ἱερέων.

Εὐχή ὅλων μας ἐκ βαθέων εἶναι ὅπως παραμείνη ὁ π. Μᾶρκος κοντά μας μέ τὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μεσιτεύων ὑπὲρ ἡμῶν καί ἐνισχύοντάς μας στὸν ὑπὲρ δύναμιν ἀγῶνα πού ἐκεῖνος πρωτοστατοῦσε καί ἐμεῖς καλούμεθα νά συνεχίσουμε. Αἰωνία ἡ παρουσία του! **π. Β.Ε.Β.**

ΑΙΩΝΟΒΙΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ
Ὁ Ἀρχμανδρίτης Βασίλειος Κ. Παπαγιάννης
(1910-2010)

Ο π. Βασίλειος Παπαγιάννης, ἔφυγε πρὶν λίγο καιρό ἀπὸ τὸν κόσμον μας φορτωμένος μὲ ἀρετές καὶ ὁσιότητα. Ἦταν, ἴσως, ὁ γηραιότερος ἐπιζῶν πνευματικός, φορέυς αἰωνοβίου πνευματικότητας, ἐμφαίνων μὲ τὸ ἦθος καὶ τοὺς τρόπους του τὸ «παλαιὸν τῆς Ἐκκλησίας σχῆμα».

Ἡ ἐνορία μας εἶχε τὴν εὐλογία νὰ τὸν ἔχη κοντά της, ἀφοῦ διέμενε στὸ οἶκημα τῆς ἀδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ», τῆς ὁδοῦ Ἰσαύρων.

Ἀντιγράψουμε κάποια στοιχεῖα τῆς εὐλογημένης ζωῆς του ἀπὸ τὸ τεῦχος τῆς 1ης Ἰουνίου 2010 τοῦ περιοδικοῦ «Ο ΣΩΤΗΡ»:

«...Καρπὸς τῆς εὐλαβέστατης οἰκογενείας τοῦ Ἀγρινίου τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἀγγελικῆς ἔλαβε μαζί μὲ τὴ μία ἀδελφή καὶ τοὺς ἄλλους πέντε ἀδελφούς του χριστιανικὴ ἀγωγή, ἡ ὁποία σφράγισε ὅλη τὴ ζωὴ του... Ὁ π. Βασίλειος εἶχε τὴν ἰδιαίτερη εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ γνωρίσει τὸν π. Εὐσέβιο, τὸν ἰδρυτὴ τῆς Ἀδελφότητος τῆς «Ζωῆς», στὰ 18 του χρόνια, δηλαδὴ ἓνα χρόνο πρὶν ἀπὸ τὴν κοίμησιν τοῦ π. Εὐσεβίου, νὰ τὸν

διακονήσῃ γιὰ λίγο, νὰ δεχθῆ τὴν εὐχὴ του καὶ ν' ἀκούσῃ ἀπὸ τὸ στόμα του: «Σεῖς θὰ δεῖτε στὰ ἐπόμενα χρόνια μεγάλη εὐλογία»... Ὁ π. Βασίλειος ἀνέπτυξε πλούσια καὶ θαυμαστὴ ἱεραποστολικὴ δράση ἰδιαίτερα μὲ τὴ διάδοσιν χριστιανικῶν περιοδικῶν καὶ βιβλίων, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ διδασκαλίαν στὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, τὸ κήρυγμα, τὴν ἐξομολόγησιν, τίς θεῖες Λειτουργίας στὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ στὴν ἐπαρχία. Ἀπὸ ὅπου πέρασε, ἄφησε μνήμη ὁσίου ἀνδρός. Κύριο μελέτημα του ἦταν ἡ Ἁγία Γραφή... Τόνιζε ταπεινά: «Ἡ ὑπακοὴ ζωογονεῖ, ἡ ἀνυπακοὴ θανατώνει». «Παρακαλῶ», ἔλεγε σὲ νεότερο κληρικό, «νὰ μὲ βοηθήσετε νὰ ἐννοήσω ὅτι ὀφείλω ὑπακοὴ μέχρι τέλους»... «Ἐξ ἀπόψε», ἐκμυστηρεύθηκε σὲ ἀδελφὸ λάμποντα ὀλόκληρος, «ἤμουν μαζί μὲ τοὺς ἀγγέλους: ἀπόψε εἶχα θεῖαν ἐπίσκεψιν»... Ἦταν ἀμίμητος τόσο στὴν προετοιμασίαν του γιὰ τὴ θεῖαν Λειτουργίαν, ὅσο καὶ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἱεροουργοῦσε... Ἔλεγε συχνά ὁ Γέροντας: «Ὁ Κύριος ἐρωτᾷ τὸν καθένα μας: Θέλεις νὰ δοξασθῆς μὲ τὴν ἰδικὴν σου δόξαν ἢ μὲ τὴν ἰδικὴν μου δόξαν; Τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ νὰ ποθήσωμεν». Ἦδη ὁ πόθος του ἔγινε πραγματικότης». Νὰ ἔχουμε τὴν εὐχὴ του!

ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΙΑΖΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ;

Τό Μικρό καί τό Μεγάλο ἔκαναν κι' ἓνα μωρό,
πού δέν ἦτανε μεγάλο, μά δέν ἦταν καί μικρό.
(Τραγούδι ἀπό τήν συλλογή «Ἐδῶ Λιλιπούπολη»)

Μέ τό πού γεννιέται ἓνα παιδί, ρωτᾶνε ὅλοι τήν γνωστή ἐρώτηση: «σέ ποιόν μοιάζει; Ἴδιο ὁ πατέρας του ἢ ἴδια ἡ μητέρα του!» Καί οἱ γονεῖς σπεύδουμε νά τοποθετήσουμε τό νέο μέλος τῆς οἰκογενείας στό δικό του καλουπάκι, νά τό προσδιορίσουμε σύμφωνα μέ τις δικές μας ἐνδείξεις καί νά τό ἀντιμετωπίζουμε ἀνάλογα. Μᾶς ἀρέσουν οἱ ὀμαδοποιήσεις γιατί ἀπλοποιοῦν τήν διαδικασία μελέτης τοῦ παιδιοῦ. Ἄν ποῦμε ὅτι μᾶς μοιάζει, θεωροῦμε ὅτι κατέχουμε τόν κώδικα ἐπικοινωνίας μαζί του. Ἄν ποῦμε ὅτι μοιάζει στόν πατέρα, τότε, ἢ θά θεωροῦμε ὅτι ἐκεῖνος θά ἔχει τήν δυνατότητα νά τό καταλαβαίνει ἢ θά τό ἐρμηνεύουμε ἐμεῖς σύμφωνα μέ τό πῶς ἐρμηνεύουμε καί τόν πατέρα.

Πόσο σωστές ὅμως εἶναι αὐτές οἱ κατηγοριοποιήσεις τῶν χαρακτήρων τῶν παιδιοῦ;

Στά μαθήματα τῆς Σχολῆς Γονέων τῆς Ἐνορίας μας, ἔχουμε ἀκούσει πολλές φορές στό θέμα τῆς κληρονομικότητας ὅτι ὁ κάθε ἄνθρωπος, ἀπό ὅλα τά στοιχεῖα πού κληρονομεῖ ἀπό τούς γονεῖς ἀλλά καί τούς προγόνους τῶν γονέων, τελικά ἐπιλέγει ὁ ἴδιος αὐτά τά ὁποῖα θά ἐνεργοποιήσει καί θά τά υἱοθετήσῃ ὡς χαρακτήρα του.

Στήν θεωρία τοῦλάχιστον, συμφωνοῦμε ὅλοι ὅτι κάθε παιδί ἐρχόμενο στόν κόσμο ἔχει ἐνσωματώσει στόν χαρακτήρα του τίς ἐπιλογές τῶν στοιχείων ἀπό τήν γενεά τοῦ πατέρα καί τῆς μητέρας του, διαμορφώνοντας ἓναν καινούριο χαρακτήρα.

Ἐνῶ ὅμως συμφωνοῦμε στήν θεωρία, στήν πράξη παρατηροῦμε πολύ συχνά τό φαινόμενο οἱ γονεῖς νά περιμένουμε ἀπό τά παιδιὰ μας νά σκέφτονται καί νά ἐνεργοῦν σύμφωνα μέ τό μοντέλο πού ἔχουμε ἐμεῖς στό μυαλό μας. Κρίνοντας ὁ καθένας ἀπό τόν χαρακτήρα του, ἀναμένουμε ἀπό τά παιδιὰ μας μιά συμπεριφορά ἢ ὁποῖα, ὅμως, στήν πραγματικότητα μπορεῖ νά μήν συνάδει μέ τόν χαρακτήρα τους. Μπορεῖ δηλαδή νά θεωρεῖ ἓνας πατέρας ὅτι τό παιδί του, τοῦ μοιάζει στό χαρακτήρα καί νά προσπαθεῖ νά τό ἐρμηνεύσει ἀνάλογα, ἐνῶ στήν πραγματικότητα οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ παιδιοῦ ὀφείλονται σέ στοιχεῖα τοῦ χαρακτήρα τά ὁποῖα ἔχει πάρει ἀπό τήν μητέρα καί ἀντίστροφα. Δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού παρατηροῦμε ὅμοιες ἐκδηλώσεις τῶν παιδιοῦ νά ἔχουν διαφορετική αἰτία.

Κρίνουμε λοιπόν οί γονεῖς τὰ παιδιά μας, σύμφωνα μέ τόν δικό μας χαρακτήρα καί θεωροῦμε ὅτι τὰ βαθύτερα αἴτια πού τὰ ὠθοῦν στήν συμπεριφορά αὐτή, εἶναι τὰ ἴδια πού ὠθοῦν ἐμᾶς σέ ἀνάλογη συμπεριφορά. Πολλές φορές δέ, κρίνουμε τήν συμπεριφορά τους μέ τὰ δεδομένα πού ἔχουμε σήμερα, ὡς ἐνήλικοι λησμονῶντας τό τί κάναμε ἢ τί σκεφτόμασταν ἀντίστοιχα ἐμεῖς ὅταν ἤμασταν παιδιά.

Αὐτή ἡ ἐσφαλμένη ἀντίληψη πού διαμορφώνουμε γιά τὰ παιδιά ἔχει σάν ἀποτέλεσμα, ὅταν αὐτά μεγαλώνουν καί ἐκδηλώνουν πιο ἔντονα τόν πραγματικό τους χαρακτήρα, ἐμεῖς νά μπερδεύομαστε. Ἐνῶ θεωρούσαμε ὅτι ὁ χαρακτήρας τους εἶναι ἔτσι, τὰ βλέπουμε ὅσο μεγαλώνουν νά ἐκδηλώνονται ἀλλιῶς καί ἡ ἐξέλιξή τους δέν ταιριάζει μέ τήν εἰκόνα πού ἐμεῖς ἔχουμε στό μυαλό μας.

Ἄν προσπαθήσουμε ὅμως νά παρατηρήσουμε τὰ παιδιά ὅσο πιο ἀντικειμενικά γίνεται, βγαίνοντας, ἄν γίνεται, ἀπό τό δικό μας στενό ὄριο καί προσπαθήσουμε νά ἀκούσουμε τί μᾶς λένε μέσα ἀπό τὰ λόγια καί τήν συμπεριφορά τους, θά δοῦμε ὅτι ἐκεῖ ἀνοίγεται ἕνας ὀρίζοντας μέ πολλές πιθανές ἐρμηνεῖες. Τό δικό μας περιορισμένο ὀπτικό πεδίο, μᾶς ἐμποδίζει νά δοῦμε καί νά κρίνουμε σωστά. Γιατί ὅ,τι ἐρεθίσματα λαμβάνουμε, τὰ περνᾶμε μέσα ἀπό τό δικό μας φίλτρο καί τὰ ἐρμηνεύουμε ἀνάλογα.

Κι ὅσο πιο ἐγωκεντρικοί εἴμαστε, τόσο πιο ἔντονα τὰ βλέπουμε ὅλα μέσα ἀπό τόν ἑαυτό μας. Αὐτό βέβαια δέν ἰσχύει μόνο ὡς πρός τὰ παιδιά. Ἔτσι ἐρμηνεύουμε κάθε ἄνθρωπο γύρω μας. Ὅλοι κρίνονται ἀνάλογα μέ τό περιεχόμενο τοῦ ἑαυτοῦ μας. Στά παιδιά ὅμως γίνεται πιο ἐμφανές γιατί, ἰδίως ἐμεῖς οἱ μητέρες, ἔχουμε τήν τάση νά θεωροῦμε ὅτι ἐπειδή γεννήθηκαν ἀπό ἐμᾶς, τὰ καταλαβαίνουμε καί καλύτερα. Γεννήθηκαν ἀπό ἐμᾶς ἀλλά δέν εἶναι ἐμεῖς! Πῆραν κάποια χαρακτηριστικά ἀπό ἐμᾶς ἀλλά δέν εἶναι ἐμεῖς. Εὐτυχῶς! Ποιός εἶναι τόσο ὀλοκληρωμένος ἄνθρωπος ὥστε νά θέλει καί τό παιδί του νά τοῦ μοιάσει; Ὅποιος εἶναι ὀλοκληρωμένος ἄνθρωπος δέν ἔχει ἀνάγκη νά τοῦ μοιάζει κανείς, οὔτε τοῦ προσθέτει τό παιδί του στοιχεῖα στήν προσωπικότητά του.

Τὰ παιδιά εἶναι ἄνθρωποι, δέν εἶναι ἐξαρτήματα τῶν γονέων. Εἶναι ἄνθρωποι μέ δικό τους χαρακτήρα, μέ δικό τους θέλημα καί μέ δικές τους ἐπιλογές. Αὐτήν τήν ἀλήθεια περιλαμβάνουν καί οἱ στίχοι τοῦ παιδικοῦ τραγουδιοῦ:

**«Τό Μικρό καί τό Μεγάλο ἔκαναν κι ἕνα μωρό,
πού δέν ἦτανε μεγάλο, μά δέν ἦταν καί μικρό».**

Ἦταν κάπου ἐνδιάμεσα, ἀλλά δέν ἦταν οὔτε τό ἕνα οὔτε τό ἄλλο!

Ἐμεῖς οἱ γονεῖς ὅμως δέν τό βλέπουμε εὐκόλα αὐτό, ἰδίως ὅσο τὰ παιδιά εἶναι στήν μικρή ἡλικία καί ἔχουμε τόν ἐλεγχό τους. Τό βλέπουμε ὅσο μεγαλώνουν, ὅταν πιά ἔχουμε χάσει τήν εὐκαιρία νά τὰ καταλάβουμε γιατί αὐτά πλέον δέν εἶναι διατεθειμένα νά μᾶς ἀποκαλυφθοῦν.

Μαρίνα Διαμαντή

Δέν θά ἀντιδράσουμε ὅλοι;

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ;

Ας προσέξουμε τήν παρακάτω ἀλληλογραφία καί ἄς συμπαρη-
ταχθοῦμε μέ τήν μητέρα πού ἀγωνίζεται γιά τά πνευματικά
δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ της. Ἔχουμε δύναμη. Μή μένουμε
ἀδρανεῖς. Ἀντίσταση!

« Πρός τό Goethe Institut Ἀθηνῶν

ἽΟνομάζομαι Μαρία Στεφανοπούλου, κατοικῶ στήν Ἀθήνα καί ἡ κόρη
μου θά δώση τόν Μάϊο τίς ἐξετάσεις γιά τό Β2. Οἱ ἐξετάσεις ἔχουν ὀρισθεῖ
ἀπό τίς 28-05-2010 ἕως καί τίς 30-05-2010. Θά ἤθελα ἡ κόρη μου νά δώσει
αὐτές τίς ἐξετάσεις εἴτε στίς 28-05-2010 εἴτε στίς 29-05-2010 γιά τόν παρακάτω
λόγο:

ἽΟπως ἤδη θά γνωρίζετε, κάθε Κυριακή τελεῖται στίς ἽΕκκλησίες ὅλης
τῆς ἽΕλλάδος Θεία Λειτουργία ἀπό τίς 7⁰⁰ π.μ. ἕως τίς 10³⁰ π.μ. ἽΗ συμμετοχή
στή Θεία Λειτουργία δέν ἀποτελεῖ γιά τούς Χριστιανούς ἽΟρθόδοξους ἔθιμο
ἡ συνήθεια, πού θά μπορούσε νά παραλειφθεῖ γιά μιά φορά ἕξ αἰτίας κάποιου
γεγονότος πῖό «σημαντικοῦ», ἀφοῦ τίποτα δέν εἶναι πῖό σημαντικό καί ἀποτελεῖ
τήν τροφή καί τό ὀξυγόνο τῆς ζωῆς μας.

ἽΟς ἀπόφοιτος τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης ἕχω ἰδίαν πείραν
γιά τήν εὐαισθησία πού δείχνουν τά γερμανικά ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα στίς
παραδόσεις καί τίς πεποιθήσεις τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καθώς καί στό σεβασμό
τῶν συνταγματικῶν τους δικαιωμάτων, εἰδικά ὅταν πρόκειται γιά τήν χώρα
στήν ὀποία φιλοξενοῦνται τά ἐν λόγω ἰδρύματα. ἽΟς ἀπόφοιτος δέ τῆς Νομι-
κῆς Σχολῆς τοῦ ΑΠΘ γνωρίζω ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία, βάσει τοῦ ἄρθρου
3 τοῦ Συντάγματος, εἶναι αὐτή τῆς ἽΑνατολικῆς ἽΟρθοδόξου ἽΕκκλησίας,
πῖῶγμα πού θά ἕπρεπε νά τό λαμβάνετε σοβαρά ὑπ' ὀψιν σας ὅταν ἐκπονεῖτε
τά προγράμματά σας, ὄστε νά μήν παρακωλύεται μέ δικές σας ἐνέργειες ἡ
ἐκπλήρωση τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν πολιτῶν.

Γιά ὀλα ὀσα σᾶς προανέφερα θά σᾶς παρακαλοῦσα νά κάνετε δεκτό
τό αἴτημά μου. Μέ ἐκτίμηση, Μαρία Στεφανοπούλου

ἽΗ Διευθύντρια τοῦ γλωσσικοῦ τμήματος τοῦ Goethe μοῦ ἀπάντησε:

“ ἽΑξιότιμη κυρία Στεφανοπούλου

Κατανοοῦμε τή θέση σας, ἀλλά ὀ προγραμματισμός τῶν ἐξετάσεων
τοῦ Μάϊου/ἽΙουνίου ἕχει ὀλοκληρωθεῖ καί δέν εἶναι δυνατή καμία ἀλλαγῆ,
καθ' ὀτι γιά τόν κάθε ὑποψῆφιο ἕχει ὀρισθεῖ συγκεκριμένη ἡμερομηνία καί

ώρα.

Μέ φιλικούς χαιρετισμούς
Ulrike Drikner
Διευθύντρια του Γλωσσικού Τμήματος”

Ἄναρωτιέμαι πῶς θά ἀντιδρουσε ὁ μέγας φιλέλληνας Goethe, ὁ ὁποῖος θαύμαζε τούς Ἕλληνες γιά τήν πίστη καί τό φρόνημά τους καί ὁ ὁποῖος ἄν ζοῦσε, θά ἀντιλαμβανόταν ὅτι τό αἶτημα δέν ἀποτελεῖ «θέση», ὅπως ἀναφέρεται σ’ αὐτό ἡ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἰνστιτούτου πού φέρει τό ὄνομά του, ἀλλά ἔγκειται στήν οὐσία τῆς ὑπαρξης τοῦ Ἑλλήνα.

Ἡ ἀνάγκη γιά τόν Κυριακάτικο Ἐκκλησιασμό σέ μία χώρα, ὅπου ἡ ὀνομασία τῆς συγκεκριμένης ἡμέρας (Κυριακή) ὑποδηλώνει καί τή σημασία της (δηλαδή ἡμέρα ἀφιερωμένη στόν Κύριο) –σέ ἀντίθεση μέ ἄλλες γλωσσες, ὅπου ἡ ἐν λόγω ἡμέρα ἀναφέρεται ὡς ἡμέρα τοῦ ἡλίου (Sountar στά Γερμανικά, Sunday στά Ἀγγλικά) –ἐκλαμβάνεται ὡς θέση– ἀποψη πού μπορεῖ νά ἔχει κάποιος γιά ἓνα ὁποιοδήποτε, κοινωνικοπολιτικό θέμα. Σ’ αὐτή τήν κατηγορία ἐντάσσει καί ἡ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἰνστιτούτου τή θρησκεία μας. Δέν τή θεωρεῖ Ζωή πού ἀγκαλιάζει ὅλες τίς δραστηριότητές μας, ἀλλά μία δραστηριότητα, μέρος τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς. Ὁ δέ ἐκκλησιασμός, κατά τήν ἀποψή της, εἶναι εὐκολο νά ἀναβληθεῖ γιά τήν ἐπόμενη Κυριακή, σάν νά πρόκειται γιά μιά ἐπίσκεψη σ’ ἓνα μουσεῖο, στόν κινηματογράφο ἢ στό θέατρο.

Τό Goethe Institut ἀκολουθεῖ βέβαια τήν πρακτική τῶν χιλιάδων φροντιστηρίων καί σχολείων (κυρίως ἰδιωτικῶν), τά ὁποῖα κατά τόν καταρτισμό τῶν προγραμμάτων τους παραβλέπουν αὐτό τό ὑψίστης σημασίας θέμα. Ἔτσι παρατηρεῖται πολύ συχνά τό φαινόμενο, ἡ πραγματοποίηση πολλῶν δραστηριοτήτων νά ἐπιβάλλεται τίς Κυριακές κατά τήν ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας (ἐξετάσεις, μαθήματα), μέ ἀποτέλεσμα οἱ νέοι καί, κυρίως οἱ ἔφηβοι, ἄν καί τό ἐπιθυμοῦν, νά μή μποροῦν νά παρακολουθήσουν τήν Θεία Λειτουργία.

Τό θέμα εἶναι πολύ σοβαρό, δεδομένου ὅτι ὅλοι γνωρίζουμε τή δύσκολη κατάσταση τῆς παιδείας καί τά προβλήματα τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας.

Ἐχοντας σά γνώμονα τό μεγάλο πνευματικό ἔργο πού ἐπιτελεῖ ἡ Ἐκκλησία γιά τή νεότητα, θά παρακαλοῦσα τήν Ἱεραρχία νά θέσει τό θέμα στά ἀρμόδια ὄργανα τῆς πολιτείας, ἔτσι ὥστε ὁποιαδήποτε σχολική δραστηριότητα νά ἀρχίζει μετά τό τέλος τῆς Κυριακάτικης Θείας Λειτουργίας.

Μέ ἐκτίμηση
Μαρία Στεφανοπούλου »

Ἡ Ἐκκλησία διαφωτίζει, ἀλλά δέν εἰσακούεται

ΤΕΧΝΗΤΗ ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ

Tὸν τελευταῖο καιρό εἶδαν τό φῶς τῆς δημοσιότητας δύο σημαντικές εἰδήσεις σχετικά μέ τήν τεχνητή γονιμοποίηση. Μία ἀπό τό δικαστικό χῶρο καί μία ἀπό τόν χῶρο τῆς γενετικῆς ἐπιστήμης. Τό Εὐρωπαϊκό δικαστήριο γιά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα στό Στρασβούργο, ἔκανε δεκτή τήν προσφυγή ἑνός ἀνδρόγυνου ἀπό τήν Αὐστρία ἐναντίον τῆς χώρας του, ἐπειδή στη νομοθετική ρύθμιση τῆς τεχνητῆς γονιμοποίησης ἐπιτρέπει μέν τή «δωρεά» σπέρματος ἀλλά ἀπαγορεύει τή «δωρεά» ὠαρίων. Ἔτσι τό ἀνδρόγυνο αὐτό, ἔχοντας τήν ἀνάγκη «δωρεᾶς» ὠαρίων γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς ἐπιθυμίας του πρὸς ἀπόκτηση παιδιοῦ, ἀποκλείεται ἀπό τίς δυνατότητες πού παρέχει ἡ τεχνητή γονιμοποίηση. Τό δικαστήριο ἀποφάνθηκε, ὅτι στά κράτη ἐκεῖνα πού ἔχει κατοχυρωθεῖ νομικά ἡ τεχνητή γονιμοποίηση πρέπει, γιά λόγους ἴσης μεταχείρισης, νά ἐπιτρέπεται καί ἡ «δωρεά» ὠαρίων.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή χαιρετήθηκε ἰδιαίτερα ἀπό τά ἀναπαραγωγικά κέντρα ἐκείνων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ὅπως τῆς Αὐστρίας καί τῆς Γερμανίας, πού μέχρι σήμερα ἀποκλείουν τή διαδικασία τῆς δωρεᾶς ὠαρίων. Οἱ χῶρες αὐτές θά ἀναγκαστοῦν τώρα νά προσαρμόσουν τή νομοθεσία τους. Ἔτσι ἀπό ἀναπαραγωγικά κέντρα στή Γερμανία ἀναφέρθηκε, ὅτι ἐπιτέλους ἀνοίγει ὁ δρόμος σέ παραπάνω ἀπό 1000 ζευγάρια κάθε χρόνο, πού ἔχουν ἀνάγκη τῆ δωρεᾶ ὠαρίων, γιά νά ἐκπληρώσουν τήν ἐπιθυμία τους γιά ἀπόκτηση παιδιοῦ. (<http://www.taz.de/1/politik/europa/artikel/1/eizellspende-muss-erlaubt-werden/>).

Ἡ Ἑλλάδα “ὡς προοδευτική” εὐρωπαϊκὴ χώρα δέν θά παρουσιάσει πρόβλημα, ἐπειδή ὁ νόμος 3089/2002 περί τῆς «ιατρικῆς ὑποβοήθησης στήν ἀνθρώπινη ἀναπαραγωγή» προβλέπει ἤδη τή δωρεᾶ ὠαρίων. Σύμφωνα μέ τόν νόμο αὐτό –πού ψηφίστηκε παρά τίς ἀντιρρήσεις τῆς Ἐκκλησίας γιά κάποια κεντρικά του σημεῖα– ἐπιτρέπονται, γιά ἓνα παιδί, **μέχρι καί πέντε γονεῖς**, ὁ ἄνδρας καί ἡ γυναίκα πού ἐπιθυμοῦν νά ἀποκτήσουν τό παιδί, ὁ ἐνδεχόμενος «δωρητής» τοῦ σπέρματος, ἡ ἐνδεχόμενη «δωρήτρια» τοῦ ὠαρίου καί τέλος ἡ ἐνδεχόμενη «φέρουσα γυναίκα», δηλαδή, ἡ γυναίκα πού ἀναλαμβάνει νά κυοφορήσει τό ἔμβρυο γιά τό ἀνδρόγυνο. Ἡ Ἐκκλησία στήν τοποθέτησή της ἐναντι τῆς τεχνητῆς γονιμοποίησης ἔθεσε ὡς θεμέλιο τό μυστήριο τοῦ γάμου καί τήν ἱερότητα τῆς οἰκογένειας καί τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Συγκεκριμένα ἀρνήθηκε τήν ἀνάμειξη ὁποιουδήποτε τρίτου, δωρητῆ σπέρματος καί ὠαρίων ἢ μίας φέρουσας γυναίκας, ἀρνή-

θηκε τήν γονιμοποίηση περισσότερων ωαρίων απ' όσα έμφυτεύονται και έπομένως και τήν κρυσυντήρηση τών «πλεοναζόντων έμβρύων», όπως φυσικά και τή χρήση τους για έρευνητικούς σκοπούς πού προβλέπει ό νόμος. Η Έκκλησία επέκρινε και τήν όρολογία πού χρησιμοποίησε τό νομοσχέδιο μέ προφανή σκοπό, νά έφησυχάσει τίς συνειδήσεις τών πολιτών. Τελικά ή γενική χρήση τοῦ όρου «γενετικό ύλικό» αντικαταστάθηκε στην περίπτωση έμβρύων από τόν όρο «γονιμοποιημένο ωάριο», χωρίς όμως τό τελευταίο νά όνομάζεται «έμβρυο» (για περισσότερες πληροφορίες σχετικά μέ τό νόμο και τή θέση τής Έκκλησίας βλ. τό βιβλίο τοῦ Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Άγίου Βλασίου Τεροθέου, Βιοηθική και βιοθεολογία, Τερά Μονή Γενεθλίου τής Θεοτόκου 2005, σσ.289-318).

Γιά τούς λάτρεις τής βιοτεχνολογίας προστέθηκε πρός τό τέλος Άπριλίου και μία άλλη σημαντική εΐδηση (<http://www.news.ert.gr/el/epistimi/eidiseis/35467-dimiourgisan-embrya-apo-treis-goneis>) πού, όπως προανέφερα, μάς έρχεται από τό χώρο τής γενετικής επιστήμης. Έρχεται από τήν Άγγλία, όπου ομάδα έρευνητών μέ επικεφαλής τόν καθηγητή Ντάγκ Τέρνμπουλ, υπόσχεται μία νέα τεχνική υποβοηθούμενης αναπαραγωγής μέ συμμετοχή ενός πατέρα και δύο μητέρων, πού παρουσιάστηκε στό περιοδικό «Nature». Οί επιστήμονες αυτοί ισχυρίζονται ότι μέ τή νέα μέθοδο θά μπορούσαν νά λύσουν τό πρόβλημα μετάδοσης σπανίων μόν, αλλά ώστόσο σοβαρών γενετικών διαταραχών από τή μητέρα στό παιδί. Προκειμένου νά έμποδίσουν τή μετάδοση αυτών τών διαταραχών αντικαθιστούν τό προβληματικό DNA τής γυναίκας πού επιθυμεί νά αποκτήσει τό παιδί (τό μιτοχονδριακό DNA, πού αποτελεί ένα πολύ μικρό μέρος τοῦ όλου γενετικού ύλικού τοῦ έμβρύου) μέ εκείνο μίας δωρήτριας. Ήδη, όπως υποστηρίζουν, έχουν δημιουργήσει 80 έμβρυα διατηρώντας αυτά στη ζωή μέχρι τήν 8^η μέρα, κάτι πού επιτρέπει ή βρετανική νομοθεσία (μέχρι τή 14^η μέρα). Σέ τρία χρόνια –στό χρονικό διάστημα αυτό θά ελεγχθεΐ ή ασφάλεια και αποδοτικότητα τής νέας μεθόδου– ελπίζουν νά μπορούσαν νά εφαρμόσουν τήν τεχνική δοκιμαστικά σέ έθελοντές, αφού προηγουμένως φυσικά αλλάξει ή νομοθεσία και επιτρέψει τήν τεχνική αυτή, κάτι διόλου απίθανο για τήν βρετανική νομοθεσία. Ήδη από τό 2008 επιτρέπεται στη Βρετανία ό **πειραματισμός μέ ύβριδικά έμβρυα**, πού έχουν δημιουργηθεΐ στη χώρα από τή μίξη ανθρώπινων και ζωϊκών ιστών, ή **γέννηση βρεφών μέ σκοπό νά «σώσουν» ένα μεγαλύτερο αδελφό ή αδελφή πού πάσχει από γενετική ασθένεια**, και τέλος δέν απαιτείται πλέον από τίς κλινικές τεχνητής γονιμοποίησης νά λαμβάνουν υπ' όψη τους τήν «**ανάγκη τοῦ παιδιοῦ για πατέρα**», δηλαδή τήν αναγκαιότητα ύπαρξης έτεροφύλου ζευγαριού. Η «ανάγκη για πατέρα» αντικαθίσταται από τήν «**ανάγκη για υποστηρικτικό γονέα**» (έντυπωσιάζει μεταξύ άλλων και ή χρήση τοῦ ένικοῦ αριθμοῦ), μία αλλαγή πού ανοίγει τό δρόμο σέ

ζευγάρια όμοφυλόφιλων γυναικών (πού μπορούν ήδη νά υίοθετήσουν παιδιά στή Βρετανία) καί σέ γυναίκες χωρίς σύζυγο, νά αποκτήσουν παιδιά μέ τεχνητή γονιμοποίηση!

Τά όσα συμβαίνουν καί θεωροῦνται νόμιμα καί κρίνονται εφαρμόσιμα στό χῶρο τῆς υποβοηθούμενης αναπαραγωγῆς –γιά τό καλό τῆς ἀνθρωπότητας, ἐννοεῖται–(!) ξεπερνοῦν πλέον κάθε ὄριο τῆς ἀνθρώπινης φαντασίας. Γιά τόν θεῖο νόμο δέν γίνεται βέβαια οὔτε κᾶν λόγος πιά. Ἐπί πλέον παραμερίζεται ἐντελῶς καί ἡ ἀπλή ἀνθρώπινη λογική, τήν ὁποία, υποτίθεται, λατρεύει ὁ εὐρωπαϊός ἄνθρωπος καί τήν ὁποία, μαζί μέ τήν τεχνολογία καί τήν ἐπιστήμη, ἔχει θέσει ὡς θεμέλιο τῆς ζωῆς του.

Πρῶτο καί ὕψιστο κριτήριο γιά τό νόμιμο καί ἐπιτρεπτό ἀποτελεῖ ἡ **ἐπιθυμία ἢ μᾶλλον στίς περισσότερες περιπτώσεις ἡ μανία τοῦ ἀνθρώπου**. Ἄπό τήν Ἰσπανία, πού διαφημίζεται γιά τή φιλελεύθερη νομοθεσία στό χῶρο τῆς ἱατρικῶς υποβοηθούμενης ἀνθρώπινης αναπαραγωγῆς, ἀναφέρθηκε τό 2006 τό κατόρθωμα(!), μία γυναίκα ἡλικίας 67 ἐτῶν νά γεννήσει μετά ἀπό τεχνητή γονιμοποίηση δίδυμα. Ἡ “εὐτυχισμένη” μητέρα, ἡ Marva del Carmen Bousada, ἡ μοναδική ὡς τώρα γυναίκα στά παγκόσμια χρονικά πού γέννησε τά πρῶτα τῆς παιδιά σ’ αὐτήν τήν ἡλικία, μεγάλωσε τά δίδυμα Pau καί Christian μόνη τῆς χωρίς σύζυγο καί δυσόμισι χρόνια μετά τή γέννησή τους ἄφησε τά δύο ἀγόρια ὀρφανά, πεθαίνοντας ἀπό καρκίνο. Ἄλλο ἓνα ἐπίτευγμα τῆς ἀναπαραγωγικῆς ἱατρικῆς, πού ἔκανε τό γύρο τοῦ κόσμου, εἶναι ἡ περίπτωση μιᾶς γυναίκας ἀπό τήν Καλιφόρνια, ἡ ὁποία –ἤδη μητέρα ἕξι παιδιῶν πού καί αὐτή τά μεγαλώνει μόνη τῆς χωρίς σύζυγο– γέννησε μετά ἀπό τεχνητή γονιμοποίηση τό Φεβρουάριο τοῦ 2009 ὀκτάδυμα.

Καί τό βασικό ἐπιχείρημα πού ἐπιστρατεύεται πάντα ὑπέρ τῆς υποβοηθούμενης ἀναπαραγωγῆς: τά παιδιά πού δημιουργοῦνται μέ τόν τρόπο αὐτό ἀναμφισβήτητα εἶναι ἐπιθυμητά, σέ ἀντίθεση μέ πολλά ἄλλα ἴσως πού γεννιοῦνται μέ φυσικό τρόπο καί δέν εἶναι σίγουρο ὅτι εἶναι ἐπιθυμητά κυρίως, σέ ἀντίθεση μέ τά ἀνεπιθύμητα παιδιά, τά ὁποία ἀκριβῶς ἐπειδή εἶναι ἀνεπιθύμητα, σύμφωνα μέ τήν ἴδια λογική –γιά τό καλό τους βέβαια– σκοτώνονται μέ τίς ἐκτρώσεις!

Ὁ δεύτερος καί διόλου ἀμελητέος παράγοντας στίς ἐφαρμογές αὐτές τῆς ἱατρικῶς υποβοηθούμενης ἀναπαραγωγῆς, ἀποτελεῖ ἡ ὅλη βιομηχανία πού ἔχει στηθεῖ γιά τήν ἐξυπηρέτηση ὄλων αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων «ἀναγκῶν» καί ἐπιθυμιῶν. Ἰδιαίτερα ὠφελημένοι ἀπό τή βιομηχανία αὐτή ἀναδεικνύονται οἱ λεγόμενοι δωρητές, οἱ ὁποῖοι, ἀκριβῶς ἐπειδή εἶναι δωρητές, δέν πληρώνονται γιά ἐκεῖνο πού δωρίζουν, τό γενετικό ὑλικό, τό σπέρμα ἢ τά ὠάρια, ἀλλά ἀπλῶς λαμβάνουν μία ἀποζημίωση γιά τόν κόπο, στόν ὁποῖο υποβάλλονται. Γιά τούς ἄνδρες μέν ἡ ἀποζημίωση εἶναι σχετικά χαμηλή. Γιά δέ τίς γυναίκες, ἐξαρτᾶται τόσο ἀπό τή χώρα καί τή ζήτηση,

ὅσο καί ἀπό τὰ φυσικά καί πνευματικά προσόντα τῆς δωρήτριας, ἰδίως ἐκεῖ ὅπου ἡ ἐπιλογή της γίνεται, ὅπως στίς ΗΠΑ, ἀπό κατάλογο ὑποψηφίων, καί μπορεῖ νά φθάσει μέχρι καί 50.000 δολάρια.

Ἐλάχιστοι –οἴγουρα ὄχι οἱ νομοθέτες καί φορεῖς τῆς ἀναπαραγωγικῆς βιομηχανίας ἀλλά οὔτε καί τὰ ζευγάρια πού ἐπιθυμοῦν τόσο πολύ ἓνα παιδί– ἔχουν ὑποβληθεῖ στόν κόπο, νά δοῦν τήν πλευρά ἐκείνων πού ἐπίσης εἶναι ἄμεσα ἐμπλεκόμενοι στήν διαδικασία αὐτή τῆς ἱατρικῶς ὑποβοηθούμενης ἀναπαραγωγῆς, ἢ μάλλον, πού εἶναι τὰ θύματα ὄλων αὐτῶν τῶν ἐπιθυμιῶν καί τοῦ μηχανισμοῦ πού τίς ἐξυπηρετεῖ, δηλαδή τὰ ἴδια τὰ παιδιά. Τήν ἰδιαίτερα χαρακτηριστική δήλωση ἑνός τέτοιου θύματος, πού μόλις εἶχε μάθει στήν ἡλικία τῶν 24 ἐτῶν ἀπό τίς γονεῖς της τήν ἀλήθεια σχετικά μέ τόν τρόπο δημιουργίας της, μπορούσε νά διαβάσει κανεῖς τό 2006 στήν ἰστοσελίδα www.di-kind.de: «**Δέν θέλω νά ἔχω δημιουργηθεῖ μέσω μιᾶς τόσο ἀνώνυμης πράξης, κατά τήν ὁποία οἱ γονεῖς μου δέχθηκαν, νά χρηματοδοτεῖται ἀπό τήν πανεπιστημιακή κλινική τῆς πόλης Ἔσσεν, ὅ,τι αὐτοί δέν μπορούσαν νά συνεισφέρουν! Συχνά μοῦ ἔρχεται ἡ σκέψη ὅτι ἓνα μέρος μου βρισκόταν κάποτε κρυοσυντηρημένο σέ μία τράπεζα σπέρματος καί ὅτι εἶμαι τό προϊόν δύο ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι οὔτε κἀν γνώριζαν ὁ ἓνας τόν ἄλλο. Δέν θά ἔφθανα στό σημεῖο νά λέω, ὅπως τό ἔκανε ὁ συγγραφέας ἑνός ἄρθρου στό περιοδικό «Spiegel», ὅτι στό σπέρμα βρίσκεται «ἡ ψυχή ἑνός ἀνθρώπου». Πάντως τό σπέρμα δέν ἀποτελεῖ «ὕλικό», τό ὁποῖο μπορεῖ ἀπλῶς συμπληρωματικά νά ἀγοράσει κανεῖς. Προσωπικά αἰσθάνομαι ἰδιαίτερο βάρος στή ψυχή μου, ἐπειδή δέν γνωρίζω ἀπό ποιόν ἔχω τό ἥμισυ τῆς ἐξωτερικῆς ἐμφάνισης καί τῶν χαρισμάτων μου.»**

Ἡ δήλωση αὐτή καί παρόμοια βιώματα πολλῶν ἄλλων προσώπων ἀποτελοῦν κραυγές βαθύτατα πληγωμένων ἀνθρώπων ἀπό τήν μανία ὄλων ἐκείνων πού μέ κάθε τίμημα θέλουν νά ἀποκτήσουν παιδιά. Ποιοί θά τοῦς ἀκούσουν; Κάποιες χῶρες ἔχουν νομοθετήσει τό δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου γιά νά γνωρίσει στήν ἡλικία τῶν 18 ἐτῶν τοῦς βιολογικούς γονεῖς του. Ταυτόχρονα ὅμως ἐπιτρέπουν μέ συμφωνίες γονέων καί ἀναπαραγωγικῶν κέντρων τή διατήρηση τῆς ἀνωνυμίας τῶν λεγομένων «δωρητῶν». Ἄλλωστε μόλις τό 5-10 % αὐτῶν τῶν παιδιῶν, πού μόνο γιά τήν Γερμανία ὑπολογίζονται ἤδη σέ περίπου 100.000, μαθαίνει τελικά τήν ἀλήθεια γιά τόν τρόπο σύλληψής του.

Ἡ παραπάνω ἰστοσελίδα ὑπάρχει μέχρι σήμερα, ἂν καί ἡ συγκεκριμένη γυναίκα πού τή δημιούργησε, μέ τήν ἀπόσταση τοῦ χρόνου ἀπό τήν ἀποκάλυψη πού δέχθηκε σχετικά μέ τόν τρόπο σύλληψής της, δέν ἐκφράζεται σήμερα –τέσσερα χρόνια ἀργότερα– τόσο κατηγορηματικά γιά τοῦς γονεῖς της, μέ τοῦς ὁποίους εἶχε διακόψει κάθε σχέση γιά ἑνάμιση χρόνο. Ἀποτελεῖ μία ἀπό τίς ἰστοσελίδες, μέσφ τῶν ὁποίων οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι πού γεννήθηκαν μετά ἀπό τεχνητή γονιμοποίηση μέ τήν ἀνάμειξη

ένος άγνωστου τρίτου, επιδιώκουν νά ενημερώνουν γιά τά συναισθήματά τους καί ζητοῦν μεταξύ άλλων νά βροῦν καί τούς βιολογικούς πατέρες τους ἢ καί έτεροθαλή άδέλφιά τους.

Άλλά ποιούς βιολογικούς γονεῖς, θά γνωρίσουν αὐτά τά παιδιά; Συνηθισμένη περίπτωση «δωρητή» σπέρματος εἶναι, ἴσως, ὁ κύριος Uhr, ὁ ὁποῖος σέ συνέντευξή του στό γερμανικό περιοδικό «Stern» (5/12/2005) καί στήν έρώτηση γιάτί εἶναι «δωρητής» σπέρματος άπάντησε: «Γιά τά χρήματα! Χτίζω αὐτό τόν καιρό σπῆτι καί ἔχω άνάγκη γιά κάθε Εὐρώ. Τά 80 Εὐρώ πού παίρνω ὡς άποζημίωση γιά τόν κόπο, στόν ὁποῖο ὑποβάλλομαι σέ μιά «δωρεά»- εἶναι ἤδη τέσσερεις καινούργιες πρίζες». Τά σχόλια περιττεύουν.

Μέ ὅλα τά παραπάνω επιβεβαιώνεται άπόλυτα ἡ θέση τῆς Εκκλησίας, ἡ ὁποία, ὅπως εἶδαμε, τοποθετεῖται μέ σαφήνεια στό θέμα τῆς τεχνητῆς γονιμοποίησης μέ συμμετοχή τρίτων. Έχοντας βαθύτατη γνώση τοῦ ψυχικοῦ κόσμου τοῦ ανθρώπου εκφράζει ἐπί πλέον τόν ἔντονο προβληματισμό της καί γιά τήν τεχνητή γονιμοποίηση ὅταν λαμβάνονται σπέρμα καί ὠάρια άπό τό ἴδιο τό ανδρόγυνο. Πρόκειται ὅμως γιά ἕνα προβληματισμό μέ πάρα πολλές πτυχές πού ξεπερνάει τό πλαίσιο αὐτοῦ τοῦ άρθρου.

Λέων Μπράνγκ

Οὔτε ἴχνος έπιστήμης στά σενάρια τῆς κλιματικῆς άλλαγῆς!

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΦΕΝΤΕΥΕΙ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ

Τά τελευταῖα χρόνια βομβαρδιζόμαστε άσταμάτητα άπό άνακοινώσεις σχετικά μέ τό πώς ὁ άνθρωπος μέ τίς ανεξέλεγκτες εκπομπές διοξειδίου τοῦ άνθρακα προκαλεῖ τό φαινόμενο τοῦ θερμοκηπίου πού προκαλεῖ τήν υπερθέρμανση τοῦ πλανήτη ἡ ὁποία μέ τή σειρά της προκαλεῖ τό λιώσιμο τῶν πάγων στους πόλους, μέ άποτέλεσμα νά προκαλεῖται άνοδος τῆς στάθμης τῆς θάλασσας ἡ ὁποία μέ τή σειρά της άπειλεῖ νά μᾶς πνίξει καί νά μᾶς άφήσει οὔτε μισή σπιθαμή χώματος γιά νά ζήσουμε! Τό μέλλον φαντάζει δυσοίωνο σέ ἕνα περιβάλλον διόλου φιλικό γιά τόν άνθρωπο. Καλωσορίσατε στήν πράσινη έποχή. Τήν έποχή πού ὅλες οἱ κυβερνήσεις τοῦ “πολιτισμένου” κόσμου συνειδητοποίησαν τό πρόβλημα καί άποφάσισαν πάση θυσία νά... σώσουν τόν πλανήτη μέ τήν έφαρμογή τῶν πολύ trendy πράσινων πολιτικῶν, μέ τήν πράσινη βιομηχανία, μέ τό σύμφωνο τοῦ Κιότο, μέ τό παγκόσμιο

περιβαλλοντολογικό συνέδριο τῆς Κοπενχάγης, μέ πανευρωπαϊκά οἰκολογικά κόμματα νά κινοῦν τά νήματα, μέ τήν ἀγχόνη πάνω ἀπό τά κεφάλια μας γνωρίζοντας ὅτι ἂν δέν εἴμαστε ἀρκετά οἰκολόγοι, ἂν δέν εἴμαστε ἀρκετά πράσινοι, πράσινο φίδι πού μᾶς ἔφαγε.

Ποιοί βρίσκονται στά ἀλήθεια πίσω ἀπό αὐτή τήν ἱστορία τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς; Ποιοί εἶναι αὐτοί πού βγάξουν τά πορίσματα γιά τήν κλιματική ἀλλαγή καί πόσο ἐπιστημονικά εἶναι αὐτά; Ποιοί εἶναι αὐτοί πού διαμορφώνουν τήν παγκόσμια ἄποψη περί ὑπερθέρμανσης τοῦ πλανήτη καί δίνουν ὁδηγίες στίς κυβερνήσεις τοῦ “πολιτισμένου” κόσμου γιά τό ποιά θά εἶναι ἡ πολιτική τους αὔριο; Πόσο πολιτισμένη εἶναι, τελικά, αὐτή ἡ πράσινη ἐποχή;

Τό ταξίδι μέσα ἀπό αὐτό τό ἄρθρο δέν θά εἶναι καί τόσο εὐχάριστο ἀλλά ἦρθε ἐπιτέλους ἡ στιγμή νά πούμε τά πράγματα μέ τό ὄνομά τους.

Λίγα λόγια γιά τήν Διακυβερνητική Ἐπιτροπή γιά τήν Κλιματική Ἀλλαγή Ἡ ἐπίσημη ἄποψη

Ἡ Διακυβερνητική Ἐπιτροπή γιά Κλιματική Ἀλλαγή (IPCC) εἶναι ἕνας ἐπιστημονικός διακυβερνητικός ὀργανισμός ἐπιφορτισμένος μέ τήν ἀξιολόγηση τῶν κινδύνων τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς πού προκαλεῖται ἀπό τήν ἀνθρώπινη δραστηριότητα. Ἡ ἐπιτροπή αὐτή συστάθηκε τό 1988 ἀπό τόν Παγκόσμιο Μετεωρολογικό Ὄργανισμό (WMO) καί ἀπό τό Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν (UNEP), οἱ ὁποῖοι εἶναι καί οἱ δύο ὀργανισμοί τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἀποτελεῖται δέ ἀπό μιά πληθώρα διακεκριμένων ἐπιστημόνων οἱ ὁποῖοι προέρχονται ἀπό διάφορα κράτη μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν συμπεριλαμβανομένης καί τῆς χώρας μας. Ἡ IPCC τό 2007, ἔλαβε ἀπό κοινοῦ μέ τόν πρώην Ἀντιπρόεδρο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Ἄλ Γκόρ, τό βραβεῖο Νόμπελ Εἰρήνης γιά τή συνεισφορά της στή μελέτη τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς.

Ἡ IPCC δέν ἐπιτελεῖ αὐτόνομη καί πρωτότυπη ἔρευνα. Ἡ κύρια δραστηριότητα της εἶναι νά δημοσιεύει εἰδικές ἐκθέσεις σχετικές μέ τήν Κλιματική Ἀλλαγή οἱ ὁποῖες στηρίζονται κυρίως σέ ἔγκυρη καί δημοσιευμένη ἐπιστημονική βιβλιογραφία.

Μέχρι στιγμῆς ἡ ἐπιτροπή ἔχει δημοσιεύσει τέσσερις ἐκθέσεις ἡ δεύτερη ἐκ τῶν ὁποίων ὁδήγησε τελικά στή διαμόρφωση καί ἐφαρμογή τοῦ γνωστοῦ σέ ὅλους μας Πρωτοκόλλου τοῦ Κιότο.

Ὅπως ἔχει γίνει ἀντιληπτό ἀπό ὅλα τά παραπάνω ἡ IPCC θεωρεῖται ἀδιαμφισβήτητη αὐθεντία σέ ὅτι ἀφορᾷ τήν ἀλλαγή τοῦ κλίματος καί ἀποτελεῖ τήν ἀπόλυτη ἀναφορά γιά ὅσους ἀσχολοῦνται μέ τό θέμα αὐτό στά κλιμάκια τῶν κυβερνήσεων, τῆς ἀκαδημίας καί τῆς βιομηχανίας παγκοσμίως. Κάθε νόμισμα ὅμως ἔχει δύο ὄψεις. Ἄς γυρίσουμε λοιπόν τό νόμισμα ἀπό τήν ἄλλη.

Ἡ IPCC κάτω ἀπό τό τραπέζι

Ἡ IPCC εἶναι σαφέστατα ὄργανο τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἡ ἄνθρωποι κλειδιά τῆς ἐπιτροπῆς καθώς καί οἱ κύριοι συγγραφεῖς τῶν διασήμων ἐκθέσεων διορίζονται στήν ἐπιτροπή κατ' εὐθείαν ἀπό κυβερνήσεις κρατῶν μελῶν καί οἱ ἐκθέσεις δημοσιεύονται ἀφοῦ ἔχουν πρῶτα πάρει ἔγκριση ἀπό τίς κυβερνήσεις αὐτές. Οἱ ἐπιστήμονες οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν στήν ἐπιτροπή λαμβάνουν πλουσιοπάροχες κρατικές ἐπιχορηγήσεις προκειμένου νά διεξάγουν τήν ἔρευνα τους ἀνεξάρτητα ἀπό τήν IPCC γεγονός τό ὁποῖο τούς καθιστᾷ πλήρως ἐξαρτώμενους. Ἐπιπλέον ὅσον ἀφορᾷ τίς δραστηριότητές τους οἱ ὁποῖες σχετίζονται μέ τήν ἐπιτροπή ὅλα τά ἔξοδα (μετακινήσεις, ὑπερπολυτελή ξενοδοχεῖα κ.α...) καλύπτονται ἀπό κρατικούς πόρους. Τέλος τά συμπεράσματα ὅλων τῶν ἐκθέσεων ἔχουν συναντήσει μεγάλες ἀντιδράσεις στόν ἐπιστημονικό κόσμο γιατί εἶναι προφανές ὅτι ἡ IPCC ὑπηρετεῖ συγκεκριμένη ἀτζέντα τήν ὁποῖα προσπαθεῖ νά προωθήσει παραποιῶντας ἐπιστημονικά δεδομένα. Κορύφωση τοῦ τελευταίου ἀποτελεῖ τό ὄχι καί τόσο γνωστό στό εὐρύ κοινό climategate τό ὁποῖο εἶναι ἕνα σκάνδαλο πού δημιουργήθηκε ὅταν δημοσιοποιήθηκαν emails μελῶν της IPCC στά ὁποῖα τό θέμα ἦταν ἡ παραποίηση ἐπιστημονικῶν δεδομένων προκειμένου νά ἐνισχυθοῦν οἱ θέσεις πού προωθεῖ ἡ ἐπιτροπή.

Ἡ μή-Κυβερνητική Διεθνῆς Ἐπιτροπή γιά τήν Κλιματική Ἀλλαγὴ - ἡ ἀλλιώς τό ἀντίπαλον δέος.

Ὁ ἀνεξάρτητος ὀργανισμός μέ τήν ἐπωνυμία “Σχέδιο Ἐπιστημονικῆς καί Περιβαλλοντικῆς Πολιτικῆς” (SEPP), ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ἐκφραστής τῆς μή-ἐξαρτώμενης καί ἀντικειμενικῆς ἐπιστημονικῆς γνώμης σέ περιβαλλοντικά θέματα, προχώρησε στή δημιουργία τῆς μή-Κυβερνητικῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς γιά τήν Κλιματική Ἀλλαγὴ (NPCC) τό Φεβρουάριο τοῦ 2007 μετά τήν ἐμφάνιση τῆς τέταρτης ἐκθεσης τῆς IPCC στήν ὁποῖα παρατηρήθηκαν ἄνευ προηγουμένου “ἐπιστημονικές ἀτασθαλίες”. Ἡ NPCC ἀπαρτίστηκε ἀπό ἀξιοσέβαστους καί πλήρως μή-ἐξαρτώμενους ἐπιστήμονες ἀπό ὅλο τόν κόσμο μέ μοναδικό σκοπό τήν ἐπανεξέταση τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων τά ὁποῖα ἡ IPCC χρησιμοποίησε γιά νά φτάσει στά συμπεράσματά της. Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2007 ἡ NPCC ὀργάνωσε ἕνα διεθνές συνέδριο σχετικά μέ τό κλίμα στήν Βιέννη. Τά πρακτικά αὐτοῦ τοῦ συνεδρίου τό ὁποῖο διεξάχθηκε μέ διαδικασίες πλήρους διαφάνειας καθώς καί μεταγενέστερες σχετικές μελέτες διεθνῶν ἀκαδημαϊκῶν κατέστησαν δυνατή τή σύνθεση μιᾶς ὀγκώδους ἀναφοράς 800 σελίδων ἡ ὁποῖα μέ στοιχεῖα πού προέρχονται ἀπό ἔγκυρες δημοσιευμένες μελέτες καί παρατίθενται σέ ὅλη τήν ἔκταση τῆς καταδεικνύει τίς ψευδεῖς δηλώσεις τῆς IPCC καί παραθέτει τήν ἀλήθεια. Ἡ ἀναφορά αὐτή δημοσιο-

ποιήθηκε 2 Ίουνίου του 2009 όταν στό Κογκρέσο βρισκόταν υπό συζήτηση τό νομοσχέδιο αντιμετώπισης τής πλανητικῆς υπερθέρμανσης, ἕνα νομοσχέδιο πού θά αὔξανε τό συνολικό κόστος κατανάλωσης ἐνέργειας γιά τούς Ἀμερικανούς καταναλωτές κατά μερικά δισεκατομμύρια δολάρια. Ὁ ἀκριβῆς της τίτλος εἶναι: “Climate Change Reconsidered” καί μπορεῖ νά τήν “κατεβάσει” σέ ἠλεκτρονική μορφή ὁ ὁποιοσδήποτε ἀπό τήν ἠλεκτρονική διεύθυνση: <http://www.climatechangereconsidered.org/>.

Ἡ αναφορά αὐτή εἶναι καί ἡ βασική πηγή τοῦ παρόντος ἄρθρου. Θά προσπαθήσουμε στή συνέχεια νά συμπυξοῦμε αὐτό τό διδακλῶδες ἔργο σέ ὀρισμένα βασικά σημεία. Ἀρχικά θά παραθέτουμε τίς ψευδεῖς δηλώσεις τής IPCC καί στή συνέχεια μέ στοιχεῖα θά ἀποκαθιστοῦμε τήν ἀλήθεια. Ἄς ξεκινήσουμε:

1. Ἡ IPCC στηρίζει ὡς ἐπί τό πλεῖστον τίς προβλέψεις της γιά τό μελλοντικό κλίμα τοῦ πλανήτη μας σέ “μοντέλα” προσομοίωσης πού τρέχουν σέ ἠλεκτρονικό ὑπολογιστή. Τό βασικότερο πρόβλημα μέ αὐτά τά μοντέλα, ὅπως προκύπτει ἀπό τή διεθνή ἐπιστημονική βιβλιογραφία, εἶναι ὅτι ἔχουν πολλές ἀτέλειες καί ἀδυνατοῦν νά δώσουν ἀκριβεῖς προβλέψεις, σέ τέτοιο βαθμό μάλιστα πού ἐξ αἰτίας αὐτῶν μπορεῖ ἀκόμα καί τό πρόσημο τοῦ τελικοῦ ἀποτελέσματος νά ἀλλοιωθεῖ. Μπορεῖ δηλαδή νά προβλέψουν ἄνοδο τής θερμοκρασίας ἐξ αἰτίας τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα ἐνῶ στήν πραγματικότητα νά ὑπάρξει μείωση αὐτῆς. Σάν νά μήν ἔφτανε ἡ ἐγγενῆς ἀδυναμία τῶν μοντέλων ἔχει φανεῖ ὅτι οἱ ἐπιστήμονες τής IPCC ἔχουν ἠθελημένα ἀγνοήσει καί παρακάμψει παγιωμένες τεχνικές καί μεθόδους στόν τομέα τής πρόβλεψης προκειμένου νά φέρουν τά ἀποτελέσματά τους ἐκεῖ πού θέλουν.

2. Ἡ εὐαισθησία τοῦ πλανήτη στίς ἀλλαγές θερμοκρασίας ὅπως προκύπτει ἀπό τά παραπάνω μοντέλα, τά ὁποῖα υἱοθετεῖ πλήρως ἡ IPCC, κατά τή γνώμη τής διεθνοῦς ἐπιστημονικῆς κοινότητος εἶναι ὑπερβολικά μεγάλη καί λανθασμένη. Ὁ πλανήτη μας ἔχει μιά σειρά ἀπό θερμοστατικούς μηχανισμούς οἱ ὁποῖοι κατ’ οὐσίαν δέν ἐπιτρέπουν μεγάλες μεταβολές στήν παγκόσμια μέση θερμοκρασία, μηχανισμούς πού ἡ IPCC ἔχει πλήρως ἀγνοήσει. Πιό συγκεκριμένα: α) Οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν ἀνακαλύψει μιά ἀλληλεπίδραση μεταξύ τής δημιουργίας νεφῶν καί τής ἐπιφανειακῆς θερμοκρασίας τής θάλασσας ἡ ὁποία δρᾷ σάν θερμοστατικός μηχανισμός ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ στίς τροπικές ζῶνες τής γῆς καί μπορεῖ νά διοχετεύει τήν ἐπιπλέον θερμότητα στό διάστημα. Αὐτός ὁ μηχανισμός ἀπό ὁμόνος τοῦ μπορεῖ νά ἀντισταθμίσει ὅλη τή ἐπίδραση στήν αὔξηση τής μέσης θερμοκρασίας πού εἶχαν ὅλες οἱ ἀνθρωπογενεῖς ἐκπομπές διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα σέ ὅλη τήν ἱστορία τής

άνθρωπότητας. β) Ἡ αὐξηση τῆς θερμοκρασίας προκαλεῖ τὴν αὐξηση ἐκπομπῶν θείουχου αἰθέρα ἀπὸ τοὺς ὠκεανούς. Τὸ συγκεκριμένο ἀέριο ὅταν ἐνσωματώνεται στὰ σύννεφα αὐξάνει δραστικά τὴν ἀνακλαστικότητα τους γεγονός τὸ ὁποῖο συντελεῖ στὴν ψύξη τοῦ πλανήτη. γ) Καθὼς ἡ περιεκτικότητα τῆς ἀτμόσφαιρας σὲ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα συνεχίζει νὰ αὐξάνει παράλληλα μὲ τὴν θερμοκρασία, τὰ φυτὰ ἐκλύουν αὐξανόμενες ποσότητες θείουχου καρβονυλίου τὸ ὁποῖο ὡς ἀέριο φτάνει στὴν στρατόσφαιρα ὅπου μετατρέπεται σὲ σωματίδια πού ἀνακλοῦν ἡλιακὴ ἀκτινοβολία γεγονός τὸ ὁποῖο ἔχει ψυκτικὴ γιὰ τὸν πλανήτη ἐπίδραση. δ) Τέλος ἡ αὐξηση τῶν ἐπιπέδων τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα στὴν ἀτμόσφαιρα εὐνοοῦν τὴν γενικότερη βιολογικὴ ἀνάπτυξη ἢ ὁποῖα ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τὴν ἔκλυση ἀερίων πού εὐνοοῦν τὸ σχηματισμὸ νεφῶν τὰ ὁποῖα μὲ τὴ σειρά τους ἀνακλοῦν ἡλιακὴ ἀκτινοβολία μὲ ψυκτικὴ ἐπίδραση. Ἐπιπλέον ἡ φυτικὴ ἀνάπτυξη προκαλεῖ τὴν δέσμευση τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ μεταφορά τοῦ ἄνθρακα ξανά στό ἔδαφος.

3. Ἡ IPCC δηλώνει ὅτι βρῆκε στοιχεῖα, μετὰ ἀπὸ ἀνάλυση ἀρχαίων θερμοκρασίας, τὰ ὁποῖα δείχνουν ὅτι ὁ ρυθμὸς ὑπερθέρμανσης τοῦ πλανήτη κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ 20ου αἰῶνα ἦταν ὁ μεγαλύτερος μὲ διαφορά πού ἔχει σημειωθεῖ τὰ τελευταῖα 1300 χρόνια ἀνθρώπινης ἱστορίας. Αὐτὸ πού οἱ καλοί αὐτοὶ κύριοι “ξέχασαν” νὰ μᾶς ἀναφέρουν εἶναι ὅτι τὰ ἀρχαῖα θερμοκρασιῶν πού χρησιμοποίησαν δὲν εἶναι παρά ἓνας ὑπολογισμὸς τῶν θερμοκρασιῶν τοῦ πλανήτη τὰ τελευταῖα 1000 χρόνια μιᾶς καὶ ὅπως εἶναι εὐνόητο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχουν ἀρχαῖα μέσης θερμοκρασίας τοῦ πλανήτη τῶν τελευταίων 1000 ἐτῶν. Ἐπιπλέον ὁ ὑπολογισμὸς αὐτὸς δημοσιεύθηκε τὸ 1988 ἀπὸ τὸν Michael E. Mann καὶ τοὺς συνεργάτες του καὶ ἔκτοτε ἔχει κατὰ κόρον ἀμφισβητηθεῖ ἀπὸ τὴ διεθνή ἐπιστημονικὴ κοινότητα. Ἀνεξάρτητες καὶ ἔγκυρες ἐκτιμήσεις ἐπιστημόνων ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἱστορία θερμοκρασίας τοῦ πλανήτη, ἐκτιμήσεις στίς ὁποῖες ἔχουν ἐφαρμοστεῖ ὅλες οἱ ἀπαιτούμενες διορθώσεις, δείχνουν ὅτι τὸ Μεσαίωνα ἡ θερμοκρασία ἦταν ὑψηλότερη ἀπὸ ὅτι εἶναι σήμερα στὴν Ἀρκτική, Ἀνταρκτικὴ, Ἀφρικὴ, Ἀσία, Εὐρώπη, Βόρεια καὶ Νότια Ἀμερικὴ! Στοιχεῖα ἀπὸ δορυφόρους τὰ ὁποῖα ἔχουν παντελῶς ἀγνοηθεῖ δείχνουν πολὺ ἥπιες τάσεις αὐξησης τῆς θερμοκρασίας κατὰ τὴ διάρκεια τῶν δύο τελευταίων δεκαετιῶν τοῦ 20ου αἰῶνα καὶ δραματικὴ πτώση αὐτῶν τῶν τάσεων κατὰ τὴ δεκαετία πού διανύουμε. Τὰ ἀρχαῖα θερμοκρασίας τῆς Γροιλανδίας καὶ ἄλλων περιοχῶν τῆς Ἀρκτικῆς δείχνουν ὅτι ἡ μέγιστη θερμοκρασία σημειώθηκε καὶ τὸ 1930 καὶ μειώνεται ἔκτοτε! Τέλος οἱ ἱστορικὲς μέσες θερμοκρασίαι τῆς Ἀνταρκτικῆς δὲν δείχνουν καμμία στατιστικὰ σημαντικὴ αὐξηση θερμοκρασίας κατὰ τὴ διάρκεια τὸ 20ου αἰῶνα.

4. Ἡ IPCC κραυγάζει ὅτι οἱ πάγοι λιώνουν μὲ δραματικὰ ὑψηλὸ ρυθμὸ

ἐξ αἰτίας τοῦ φαινομένου τοῦ θερμοκηπίου καί ὅτι τό ἐπίπεδο τῆς θά-λασσας αὐξάνεται ἐπικίνδυνα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι στήν ἱστορία τῆς Γῆς οἱ πάγοι ὑποχωροῦν καί αὐξάνονται περιοδικά. Δέν ὑπάρχει δέ καμμία ἀπολύτως ἔνδειξη ὅτι ὁ ρυθμός ὑποχώρησης τῶν πάγων ἔχει αὐξηθεῖ ἀπό ὅταν τά ἐπίπεδα διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα ἀνέβηκαν πάνω ἀπό τά ἐπίπεδα τῆς προβιομηχανικῆς ἐποχῆς. Αὐτό τό γεγονός δείχνει ὅτι τό λιώσιμο τῶν πάγων (ὅποτε αὐτό συμβαίνει) εἶναι ἕνα φυσικό φαινόμενο, τό ὁποῖο συμβαίνει στό φυσικό του ρυθμό καί ἡ ἀνθρώπινη δραστηριότητα δέν φαίνεται νά ἔχει καμμία ἐπίδραση πάνω σέ αὐτό. Ἡ συνολική ἐπιφάνεια τῶν πάγων στήν Ἀνταρκτική ὄχι μόνο δέν μειώνεται ἀλλά μελέτες ἔχουν δείξει ὅτι αὐξάνεται κατά τή διάρκεια τῶν τελευταίων δεκαετιῶν. Ἡ IPCC ἀνέφερε ἐπικίνδυνη λέπτυνση τοῦ παγοστρώματος στήν Ἀρκτική θάλασσα ἡ ὁποία ὀφείλεται ὅπως δήλωσαν στό φαινόμενο τοῦ θερμοκηπίου. Τά πραγματικά στοιχεῖα δείχνουν ὅτι αὐτή ἡ λέπτυνση ὄντως συνέβη ἀλλά εἶναι φυσική συνέπεια ὀρισμένων ἀλλαγῶν στήν ἀτμόσφαιρα οἱ ὁποῖες ἔχουν συμβεῖ ἀρκετές φορές τίς τελευταίες δεκαετίες καί ἀναμένεται νά συνεχίσουν νά συμβαίνουν. Τό φαινόμενο αὐτό οὐδεμία σχέση ἔχει μέ τήν ἀνθρώπινη δραστηριότητα. Ἡ IPCC βάσει πάντα τῶν “μοντέλων” τῆς εἶχε προβλέψει αὐξηση τῶν βροχοπτώσεων σύμφωνα μέ τήν αὐξηση τῆς θερμοκρασίας. Γιά ἀκόμα μιά φορά μελέτες σέ παγκόσμια κλίμακα δείχνουν ὅτι δέν ὑπάρχει ἀπολύτως καμμιά διαφοροποίηση στό ρυθμό τῶν βροχοπτώσεων. Τέλος ἡ αὐξηση τοῦ ἐπιπέδου τῆς θάλασσας δέν ἔχει ἐπιταχυνθεῖ καθόλου κατά τή διάρκεια τοῦ πρόσφατου παρελθόντος. Οἱ παράγοντες πού καθορίζουν τό ἐπίπεδο τῆς θάλασσας ὅπως ἡ ἰσορροπία τῶν ὑδάτων ὅλων τῶν ὠκεανῶν τῆς γῆς καί ἡ δυναμική συνεισφορά ὑδάτων ἀπό τούς πόλους, κατά τήν παγκόσμια ἐπιστημονική κοινότητα, βρίσκονται αὐτή τή στιγμή πολύ μακριά ἀπό τή δυνατότητα κατανόησής μας, ὅποτε δέν ὑπάρχει ἀπολύτως κανένα μοντέλο πού νά μπορεῖ νά προβλέψει τήν ἐπίδραση τῆς αὐξησης τῆς θερμοκρασίας τοῦ πλανήτη στό ἐπίπεδο τῆς θάλασσας.

5. Ἡ IPCC προβλέπει ὅτι ἡ κλιματική ἀλλαγή θά προκαλέσει ἀκραῖα καιρικά φαινόμενα ὅπως κυκλῶνες, τυφῶνες, χιονοθύελλες, πυρκαγιές, τεράστιες ξηρασίες γιά ὀρισμένα σημεία τοῦ πλανήτη καί καταστροφικές πλημμῦρες γιά κάποια ἄλλα. Αὐτά εἶναι ὅλα; Εἶστε σίγουροι ὅτι δέν ξεχάσατε τίποτα; Δράκοι δέν θά πετᾶνε φτύνοντας φωτιά καί καταστρέφοντας ὅ,τι συναντήσουν στό διάβα τους; Ἡ σοβαρή ἐπιστήμη ἀπαντᾷ τά ἐξῆς στήν παραπάνω καταστροφολογία: α) Δέν ὑπάρχει ἀπολύτως καμμιά διαφοροποίηση στή διάρκεια καί στή συχνότητα ἐμφάνισης ξηρασιῶν, β) Οἱ πλημμῦρες στήν Ἀσία, Εὐρώπη καί Βόρεια Ἀμερική ὑπῆρξαν λιγότερο συχνές καί ἔντονες κατά τή διάρκεια τοῦ 20ου αἰῶνα, γ) Δέν ὑπῆρξε αὐξηση στή συχνότητα

έμφάνισης ή στή σφοδρότητα τροπικών κυκλώνων και τυφώνων όπουδήποτε στον κόσμο. Επιπλέον τό φαινόμενο του Έλ Νίνιο δέν παρουσίασε άπολύτως καμμία διαφοροποίηση κατά τή διάρκεια του 20ου αιώνα. Μελέτες δείχνουν ότι ή αύξηση τής θερμοκρασίας συντελεί τή μείωση ή άκόμα και στήν έξάλειψη τέτοιων φαινομένων, δ) δέν υπάρχουν πουθενά στοιχεΐα πού νά συνδέουν τούς ρυθμούς έμφάνισης τών βροχοπτώσεων μέ τήν αύξηση τής θερμοκρασίας, ε) Δέν υπάρχουν στοιχεΐα πού νά δείχνουν αύξηση στίς θύελλες παγκοσμίως τά τελευταΐα 150 χρόνια, στ) Κατά τή διάρκεια τής περιόδου 1950-2002 όπου σημειώθηκε 20% αύξηση τών έπιπέδων του διοξειδίου του άνθρακα στήν άτμόσφαιρα δέν παρατηρήθηκε καμμία άλλαγή στήν περιοδικότητα ή στή διάρκεια τής κάλυψης άπό τό χιόνι τής Βόρειας Άμερικής. Επιπλέον έχει παρατηρηθεί μιá τάση ύφεσης όσον άφορā τίς χιονοθύελλες. ζ) Τέλος δέν υπάρχουν δεδομένα πού νά συνδέουν τήν αύξηση τής θερμοκρασίας του πλανήτη μέ έκτάσεις πού έχουν καεί άπό πυρκαγιές.

6. Η IPCC δηλώνει πώς ή αύξηση τών έπιπέδων του διοξειδίου του άνθρακα και ή αύξηση τής θερμοκρασίας έχουν δυσμενείς συνέπειες στό γενικότερο οίκουσύστημα. Ός γνωστόν τή βάση του οίκουσυστήματος άποτελούν τά φυτά. Τά αυξημένα έπίπεδα διοξειδίου του άνθρακα εύνουν κατ' έλάχιστον 30% όσον άφορā τήν παραγωγικότητά τους όλα τά φυτά πού βρίσκονται στήν ξηρά καθώς και σε ύδατικά περιβάλλοντα. Επιπλέον, μιá άτμόσφαιρα έμπλουτισμένη σε διοξείδιο του άνθρακα, βοηθά τά φυτά νά άντεπεξέλθουν σε δυσμενείς για αυτά περιβαλλοντικές συνθήκες όπως ύψηλή έδαφική άλατότητα, ύψηλή θερμοκρασία άέρα, φως χαμηλής έντασης και άγονο έδαφος. Τέλος, τά ύψηλά άτμοσφαιρικά έπίπεδα του διοξειδίου του άνθρακα, σχεδόν πάντα άκυρώνουν τά άρνητικά άποτελέσματα πού έχει μόλυνση του όζοντος στή φωτοσύνθεση.

7. Η IPCC δηλώνει ότι σύμφωνα μέ τίς αναλύσεις της έχει διαπιστώσει ότι ή κλιματική άλλαγή οδηγεί σε αυξημένη έξάλειψη ζωϊκών ειδών μέ καταστροφικές έπιπτώσεις στή βιοποικιλότητα και στό περιβάλλον. Η παραπάνω δήλωση σε καμμία περίπτωση δέν υποστηρίζεται άπό τήν διεθνή βιβλιογραφία. Τά ζωϊκά είδη, όπως προκύπτει άπό τήν ιστορία του πλανήτη, έχουν έπιδείξει έξαιρετική άντοχή και προσαρμοστικότητα σε κλιματικές άλλαγές και, σύμφωνα μέ τήν ήλικία τους, είναι προφανές ότι έχουν περάσει πολλούς κύκλους κλιματικής άλλαγής. Υπάρχουν μόνο τέσσερις έπιστημονικά άποδεδειγμένοι λόγοι πού οδηγούν στήν έξάλειψη ζωϊκών ειδών. Αυτοί είναι α) άστεροειδείς, β) κυνήγι, γ) γεωργία και δ) εισαγωγή ξένων στό οίκουσύστημα ειδών πού τελικά επικρατούν. Κανέναν άπό τούς παραπάνω λόγους δέ, δέν συνδέεται μέ τήν αύξηση τής θερμοκρασίας ή μέ τήν αύξηση τών έπιπέδων διοξειδίου του άνθρακα. Δεδομένα πού έχουν συλλεγεί άπό τό περιβαλλοντικό

πρόγραμμα τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν δείχνουν ὅτι ὁ ρυθμός ἐξάλειψης τῶν εἰδῶν κατά τή διάρκεια τοῦ 20ου αἰῶνα ἦταν ὁ χαμηλότερος τῶν τελευταίων 500 ἐτῶν. Ἀντίθετα πρὸς τὰ λεγόμενα τῆς IPCC, τὰ περισσότερα εἶδη φαίνεται ὅτι εὐνοήθηκαν ἀπὸ τὴν αὐξηση τῆς θερμοκρασίας τῶν τελευταίων 100 χρόνων.

8. Ἡ IPCC τελικὰ ἀποφαίνεται ὅτι ἡ κλιματική ἀλλαγὴ εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξη τῶν ἀσθενειῶν, συντελεῖ στὴν συνολικὴ ἐπιδείνωση τῆς ὑγείας παγκοσμίως, στὴν αὐξηση τῶν πρόωρων θανάτων καὶ τελικὰ στὴ μείωση τῆς ποιότητας ζωῆς. Ἡ ἀλήθεια ὅπως πάντα βρίσκεται στὴν ἀντίπερα ὄχθη: α) Ὅλα τὰ παραπάνω στοιχεῖα δείχνουν πὼς ἡ αὐξηση τῆς θερμοκρασίας καὶ τῶν ἐπιπέδων τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα ἔχοντας αὐξήσει τὴ φυτικὴ παραγωγή (70% τὸ σιτάρι, 30% τὰ δημητριακὰ, 33% τὰ φρούτα, 62% τὰ ὄσπρια, καὶ 51% τὰ λαχανικὰ) ἔχουν καταστήσει δυνατὸ, ὁ ὅλοένα αὐξανόμενος πληθυσμὸς τῆς γῆς, νὰ τρέφεται χωρὶς νὰ κατασπαράζει τὸ οἰκοσύστημα, β) Μελέτες ἔχουν δείξει πὼς ἡ αὐξηση τῆς μέσης θερμοκρασίας ἔχει συντελέσει στὴ μείωση τῶν καρδιαγγειακῶν νοσημάτων, γ) ἄλλες μελέτες δείχνουν ὅτι ἡ θνησιμότητα ἀπὸ ἀσθένειες τοῦ ἀναπνευστικοῦ μειώνονται ὅσο ἡ θερμοκρασία αὐξάνεται, δ) Τέλος φαίνεται ὅτι ἡ αὐξηση τῶν ἐπιπέδων τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα ἔχει συντελέσει στὴν αὐξηση τοῦ μέσου ὄρου ζωῆς.

Ὡς σύνοψη ἀξίζει νὰ ἀναφέρουμε ὅτι στό τέλος τῆς ἀναφορᾶς τῆς NIPCC ὑπάρχει μία λίστα ἀπὸ 31.478 ὀνόματα Ἀμερικανῶν ἐπιστημόνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑπογράψει τὴ παρακάτω δήλωση: “Καλοῦμε τὴν κυβέρνηση τῶν ΗΠΑ νὰ ἀπορρίψει τὸ πρωτόκολλο τοῦ Κιότο καθὼς καὶ κάθε ἄλλη παρόμοια πρόταση. Τὰ προτεινόμενα ὅρια γιὰ τὰ ἀέρια τοῦ θερμοκηπίου θὰ βλάψουν τὸ περιβάλλον, θὰ ἐμποδίσουν τὴν πρόοδο τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας, καὶ θὰ βλάψουν τὴν ὑγεία καὶ τὴν εὐημερία τῆς ἀνθρωπότητας. Δέν ὑπάρχουν πειστικὰ ἐπιστημονικὰ στοιχεῖα πού νὰ ἀποδεικνύουν ὅτι οἱ ἀνθρωπογενεῖς ἐκπομπές διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα, μεθανίου, ἢ ἄλλων ἀερίων τοῦ θερμοκηπίου προκαλοῦν ἢ μπορεῖ νὰ προκαλέσουν στό ἐγγύτερο μέλλον καταστροφικὴ θέρμανση τῆς γῆϊνης ἀτμόσφαιρας καὶ βλάβη στό κλίμα τῆς Γῆς. Ἐπιπλέον, ὑπάρχουν σημαντικὲς ἐπιστημονικὲς ἀποδείξεις ὅτι ἡ αὐξηση τῆς ἀτμοσφαιρικῶν ἐπιπέδων διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα δροῦν εὐεργετικὰ στό φυσικὸ περιβάλλον τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων τῆς Γῆς.”

Κάπου ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ βάλουμε μιά τελεία καὶ γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ἐπεξεργαστοῦμε ὅλα τὰ παραπάνω, ἀλλὰ κυρίως γιὰ νὰ μὴν ἀπελπιστοῦμε τελείως μέ τὴ σήψη τῶν ἀνθρώπων πού φαίνεται ὅτι κινοῦν τὰ νήματα αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Θὰ ἤθελα, τελειώνοντας, νὰ τονίσω ὅτι ὅλα αὐτὰ δέν γράφτηκαν γιὰ νὰ ποῦμε στοὺς ἀνθρώπους νὰ μὴν ἔχουν οἰκολογικὴ συνείδηση. Ἄλλωστε εἶναι σημάδι πολιτισμοῦ καὶ πνευματικῆς καλλιέργειας ὅταν ὁ ἄνθρωπος

σέβεται καί δέν καταστρέφει τό περιβάλλον πού τοῦ προετοίμασε ὁ Θεός γιά νά ζήσει. Φυσικά καί θά πρέπει νά μειώσουμε τίς ἐκπομπές τῶν ρύπων μας. Φυσικά καί θά πρέπει νά ἀνακυκλώνουμε τά σκουπίδια μας. Φυσικά καί θά πρέπει νά μάθουμε νά ἐκτιμᾶμε ὅτι μᾶς προσφέρεται. Φυσικά καί πρέπει νά γίνουμε τελικά ἄνθρωποι. Σέ καμμία περίπτωση ὅμως δέν θά δεχτοῦμε τίς προσπάθειες τοῦ συστήματος νά μᾶς χειραγωγήσει καί νά μᾶς ἐλέγξει μέσα ἀπό ἓνα καθεστῶς τρόμου καί καταστροφολογίας. Λέμε ὅχι σέ ἓνα σύστημα πού μᾶς θέλει φοβισμένους, ἄβουλους καί συρρικνωμένους σέ μιά γωνιά νά δεχόμαστε μέ εὐλαβική ὑπακοή ὅλα αὐτά πού μᾶς λέει καί ὅλα αὐτά πού μᾶς ἐπιβάλλει. Μέχρι ἐδῶ... Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούει ἀκουέτω...

Κ. Β.

Μοριακός Βιολόγος

Ἐνῶ ἐμεῖς παραχαράσσουμε τήν ἱστορία μας

ΕΝΑΣ ΤΟΥΡΚΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ ΜΑΣ!

Μέ ἓνα ἐντυπωσιακά εἰλικρινές ἄρθρο, πού δημοσιεύεται στήν ἔγκυρη ἔφημερίδα SABAH, ἀπό τόν Engin Ardic, γνωστό συγγραφέα καί δημοσιογράφο στήν Τουρκία στηλιτεύεται ὁ Τουρκικός τρόπος ἑορτασμοῦ τῆς πτώσης τῆς Κωνσταντινούπολης στίς 29 Μαΐου...

Στό ἐν λόγω ἄρθρο ὁ συγγραφέας παρουσιάζει μία σειρά ἀπό ἀλήθειες τίς ὁποῖες τό Κεμαλικό καθεστῶς ἐδῶ καί δεκαετίες προσπαθεῖ νά καταπνίξει. Ἀξίζει νά παρατεθεῖ μεταφρασμένο τό πλήρες κείμενο, ἀπό τήν συγκεκριμένη διεύθυνση τῆς Τουρκικῆς ἔφημερίδας Sabah τό ὁποῖο ἔχει ὡς ἐξῆς:

"Τοῦρκοι συμπατριῶτες, σταματήστε πιά τίς φανφάρες καί τίς γιορτές γιά τήν Ἄλωση. Ἀρκετή βία ἔχουμε δώσει στήν Ἀνατολή μέ τίς πράξεις μας..."

ΑΝ ὀργανωνόταν στήν Ἀθήνα συνέδριο μέ θέμα: «Θά πάρουμε πίσω τήν Πόλη»...

ΑΝ ἔφτιαχναν μακέτα μέ τά τείχη τῆς Πόλης καί τούς στρατιῶτες μέ τίς πανοπλίες τους νά ἐπιτίθενται στήν Πόλη... (ὅπως ἐμεῖς στήν Τουρκία κάνουμε κάθε χρόνο!)

ΑΝ ἓνας τύπος ντυμένος ὅπως ὁ περίφημος Ἑλληνας νικηφόρος καί σχεδόν μυθικός Διγενῆς Ἀκρίτας ἔπιανε τόν δικό μας Ulubatli Hasan καί τόν γκρέμιζε κάτω...

ΑΝ ξαφνικά ἔμπαινε στήν πόλη κάποιος ντυμένος Αὐτοκράτορας Κωνσταντῖνος

πάνω σέ ένα λευκό ἄλογο καί δίπλα του ἄλλος ὡς Λουκάς Νοταράς, ὡς Γεώργιος Φραντζῆς κι ἔμπαιναν ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς πόλης.... (ὅπως ἐμεῖς στήν Τουρκία κάνουμε κάθε χρόνο!)

ΑΝ ἔφτιαχναν μιά χάρτινη Ἁγία Σοφία πού δέν εἶχε μιναρέδες ἀλλά Σταυρό....

ΑΝ ἔκαιγαν λιβάκι καί ἔλεγαν ὕμνους, θά μᾶς ἄρεσε;

Δέν θά μᾶς ἄρεσε, θά ξεσηκώναμε τόν κόσμο, μέχρι πού θά καλούσαμε πίσω τόν πρέσβη μας ἀπό τήν Ἑλλάδα.

Τότε, γιατί τό κάνετε ἐσεῖς αὐτό, κάθε χρόνο;

Πέρασαν 557 χρόνια καί γιορτάζετε (τήν Ἑλωση) σάν νά ἦταν χθές;

Γιατί κάθε χρόνο τέτοια ἐποχή, (μ' αὐτές τίς γιορτές πού κάνετε) διακηρύσσετε σέ ὅλο τόν κόσμο ὅτι: «αὐτά τά μέρη δέν ἦταν δικά μας, ἦρθαμε ἐκ τῶν ὑστέρων καί τά πήραμε μέ τή βία».

Γιά ποιό λόγο ἄραγε φέρνετε στή μνήμη μιά ὑπόθεση 6 αἰώνων;

Μήπως στό ὑποσυνείδητό σας ὑπάρχει ὁ φόβος ὅτι ἡ Πόλη κάποια μέρα θά δοθεῖ πίσω;

Μήν φοβᾶστε, δέν ὑπάρχει αὐτό πού λένε μερικοί ἠλίθιοι τῆς Ἐργκενεκόν περί ὄρων τοῦ 1919.

Μή φοβᾶστε, τά 9 ἑκατομμύρια Ἑλλήνων δέν μποροῦν νά πάρουν τήν πόλη τῶν 12 ἑκατομμυρίων, καί ἂν ἀκόμα τήν πάρουν δέν μποροῦν νά τήν κατοικήσουν.

Κι οἱ δικοί μας πού γιορτάζουν τήν Ἑλωση εἶναι μιά χούφτα φανατικοί μόνο πού ἡ φωνή τους ἀκούγεται δύσκολα.

Ρέ σεῖς, ἂν μᾶς ποῦνε ὅτι λεηλατούσαμε τήν Πόλη τρεῖς μέρες καί τρεῖς νύχτες συνεχῶς τί θά ἀπαντήσουμε;

Θά ὑπερασπιστοῦμε τόν ἑαυτό μας στό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ἢ θά ἀφήσουμε τό θέμα στούς ἱστορικούς;

Ἐντί νά περηφανευόμαστε μέ τίς πόλεις πού κατακτήσαμε, ἄς περηφανευθοῦμε μέ αὐτές πού ἰδρύσαμε, ἂν ὑπάρχουν. Ἄλλά δέν ὑπάρχουν.

Ἡ Ὀλη ἢ Ἡ Ἀνατολή εἶναι περιοχὴ μέ τήν βία κατακτημένη... Ἀκόμα καί τό ὄνομα τῆς Ἀνατολίας δέν εἶναι αὐτό πού πιστεύουν (ana=μᾶνα, dolu=γεμάτη) ἀλλά προέχεται ἀπό τήν ἐλληνική λέξη ἢ Ἡ Ἀνατολή.

Ἀκόμα καί ἡ ὀνομασία τῆς Ἰσταμπούλ δέν εἶναι ὅπως μᾶς λέει ὁ Ebliya Celebi «ἐκεῖ ὅπου ὑπερτερεῖ τό Ἰσλάμ» τραβῶντας τή λέξη ἀπό τά μαλλιά, ἀλλά προέρχεται ἀπό τό «εἰς τήν Πόλιν».

Ἐντάξει λοιπόν, ἀποκτήσαμε μόνιμη ἐγκατάσταση, τέλος ἡ νομαδική ζωὴ καί γι' αὐτό ὁ λαός ἀγοράζει πέντε-πέντε τά διαμερίσματα.. Κανείς δέν μπορεῖ νά μᾶς κουνήσει, ἡρεμῆστε πιά...

Οἱ χωριάτες μας ἄς ἀρκεστοῦν στό νά δολοφονοῦν τήν Κωνσταντινούπολη, χωρίς ὅμως πολλές φανφάρες...».

ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τό Περιοδικό μας θά έπανακυκλοφορηθῆ, σύν Θεῷ, τόν **Σεπτέμβριο 2010**. Οἱ ἱερεῖς, τό ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο, οἱ συνεργάτες μας καί τό προσωπικό τοῦ Ναοῦ μας, σᾶς εὐχόμεσθε **ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!**

Η ΕΝΟΡΙΑ ΩΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

Ομιλίες μέ σκοπό νά βοηθηθοῦμε στήν πνευματική μας ζωή γίνονται στήν ένορία μας:

* Κάθε **ΚΥΡΙΑΚΗ** πρωΐ, μετά τήν Θ. Λειτουργία, ἀπό τίς **11³⁰** ἕως τίς **1³⁰** τό μεσημέρι, στήν Πνευματική μας Έστία (ὁδός Μαυρομικάλη 96), μέ γενικό θέμα **«Τό βιβλίό “Έξομολογήσεις” τοῦ Ἁγίου Αὐγουστίνου, διάγνωση καί θεραπεία τῶν προβλημάτων τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς»**.

Κατά τήν διάρκεια τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θέματος γίνεται διάλογος μέ τούς ἀκροατές.

Πρό τῆς ἐνάρξεως τῆς ὁμιλίας παρατίθεται δωρεάν ἕνα μικρό πρόγευμα

πρός ἀναψυχήν τῶν προσερχομένων εὐθύς μετά τή Θ. Λειτουργία.

* Τά **ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ** τῆς **ΤΡΙΤΗΣ**, ὀλοκληρώθηκαν στίς 25 Μαΐου. Τά Θεολογικά μαθήματα θά ἐπαναρχίσουν στίς **5 Ὀκτωβρίου**.

* **Η ΣΧΟΛΗ ΣΥΖΥΓΩΝ & ΓΟΝΕΩΝ** περάτωσε καί αὐτή τόν κύκλο τῶν σεμιναρίων στίς 25 Μαΐου καί θά ἐπαναλειτουργήσῃ στίς **16 Νοεμβρίου**.

Υπεύθυνος Συνάξεων: π. Βασίλειος Βολουδάκης.

* Κάθε **ΤΕΤΑΡΤΗ** ἀπόγευμα, στό Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου μετά τόν Ἑσπερινό καί τήν Παράκληση οἱ ὁμιλίες πού γίνονται ἔχουν γενικό θέμα: **«Θέματα ἀπό τήν Παλαιά καί τήν Καινή Διαθήκη»**. Θά διακοποῦν κατά τούς μήνες **Ἰούλιο** καί **Αὐγουστο**.

Υπεύθυνος-Συντονιστής: π. Φίλιππος Μίαρης.

